

اللهم اصلح

اورتا عصر (قرون وسطی) تورک سلطان محمد فاتحین

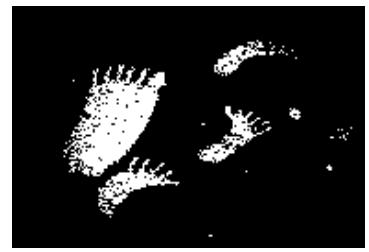
الی ایله سونا چاتیر، قارانلیق و جهالت ایچینده اوژنه
آوروپا خالقلاری آزادلیغا و گون - گودرانا چیخیر.
قلینج، قلم، علم و عمل، دوشونجه و اوzac گورنلیک
بیرداها دارقینلیغا اوستون گلیر.

او گونه قدر آوروپا دا یئرین فیرلاناسینی ایدعاالشمنک
بئیوک گوناه سایلیردی، آنجاق بوگون هر کسه معلوم
دیر کی یئر فیرلانیر، فیرلانیر تا کی موکمّل اولسون،
گلیشسین و تکامول تاپسین و واراولسون، بیزده فیرلانیریق
دئنوروک، هی دئنوروک و اوز اطرافیمیزا فیرلانیریق
تاكی اولدوغوموز کیمی گورونک و گوروندویوموز کیمی
اولاد، باشقالاری کیمی اولماقدان بشرمیشیک، اوسانمیشیق،
یای دیر کیملره ایستراحت واينجه موسومی، کیملره
ایستی، توستو و آجیلیق ایچینده جهنم عذابی، هر حال دا
بودا اوزو یترکی، اوزموزه قاییداق، آفات وورموش
وارلیق بوستانیمیزا بیرداها باش چکک گوره ک اورادا
واریو خوموزدان نه قالیب، سئچگیلر بیتیب، موختلیف
دئدی - قودولارین قاپیسی تاختلانیب هر کس اوز
ایشینده دیر، او گون بیزه سوز وئرنلر بو گون اوز ایشلریله
مشغول دورلار، نه اتسینلر اونلاریندا چوخ موشكوللری
واردیر. تک آلدن سس چیخماز، اونلاردا بیر ننچه آل
اولموشلار کی، تا سس چیخسین و ایندی بو اللرین هر
بیریسی اوز آمالینی طلب ائدیر. يئنه اورتالیقدا بیزیک،
بیز کی بیر بئر کوموزدی، بیر گؤوده میز!

بئور کدن، گؤوددن اوzac بیرداها درین - درین اوز
ایچیمیزه دالماغیمیز گرہ ک، اوزموزو تانیماگیمیز گرہ ک،
اونا گوره کی، سنی اوزوندن باشقا بیر کس تانیمیاجاق
هرنهین اوز آلی وار، اوزباشی، اوزآشی وار، اوز ایشی
وآللاه بو گوندن ائله اوزموز، اوز اطرافیمیزا فیرلانمایق،
چونکی قوشویا اوMOD اولان شامسیز قالار....

در حالی دهمین شماره ماهنامه خدا آفرین را به ن شد
می سپاریم که جامعه ایرانی هیجانات نهمین دوره انتخابات
رباست جمهوری را که بیشتر معادلات ذهنی نخبگان
سیاسی را هم، بهم زده است سپری می کند.
نهمین رئیس جمهور با شعار عدالت اجتماعی و اجرای کامل
آن به صحنه سیاسی آمد و برنده رقابت ها شد.
به یاد دارم که در دهه های قبل ترجیمه شعری از شاعری را
می خواندم که مضمونی چنین داشت:
آنروز، در سالن کنفرانس سخن از عدالت بود.
همه از عدالت سخن می گفتیم.
چه باشور و شوق بودیم.
کفهایی بر عدالت می زدیم.
سخنرانی ها به اتمام رسید.
سخنرانان سالن را ترک می کردند،
با غرور و باصلابت.
در بیرون سالن کنفرانس، در دم درب سالن، عدالت را دیدم
سخنرانان بی توجه به عدالت به خانه هایشان می رفتند.
آری عدالت را دیدم که با سرافکنندگی بیرون درب سالن
کنفرانس ایستاده بود،
سرافکننده وزولیده ...
ضمن آزوی توفیق به دولت آینده در اجرای عدالت
اجتماعی، آرزومندیم که دیگر، در کشور نفت و ثروت شاهد
گروههای کارتونخواب در خیابانها نباشیم، مردان و زنانی که
عمری را در فلاکت و فقر سپری کرده اند صاحب کاشانه و
زندگی باشند. و شاهد سیل بیکاران شهرستانی که از
استانهای محروم کشور به تهران گسیل می شوند نیز نباشیم.
عدالت همیشه قابل اجرا بوده است، اگر تاکنون از مستند
خود به زیرافکنده شده است مسبب آن کسانی بوده اند که
هیچ نوع سازگاری با عدالت نداشته اند. آری مردم، بویژه
طبقه زحمت کش و کارگران و پیشه وران جامعه تشنۀ اجرای
عدالت هستند.
ای کاش این فریاد انسانی را سرافکننده از مردم و مردمان
نبینیم.

کیم کیم دیر

بابکین دوغوم گونو موناسیتی ایله علاقهدار

میلادی 9- جو بوزایلیک ده عرب استیلاسینا
قارشی دورماق اوچون آذربایجان خالقی واولوسو
ینه ده اوزمعنوی وداخیلی پتانسیلینه دؤنوش
ائدره ک بیرداها يئنى تاریخى شخصیت لر
یاراتدى کی اونلارین آدی قیزیل حرف لره
تاریخه یازیلمیشدیر اونلاردان بیری بابک دیر. او
بابک کی، ائل ایچیندن قالخدی وائله باغلی
قالدى و ائلی اوچون اولومو ایله تاریخدە يئنى
وطن سئورلیک ایزلری بوراخدى. بابک خرمدین
(آل دون) نادیر شخصیت لردندیرکی، سون
داملا قانینا قدر يوردا و اونون عادت ورسیم لرینه
محکم ایناملا صاديق قالدى - بندادا خلیفه نین
پولو و ساراینین زرق- برقی هئچ واخت اونون
بووطن عشقینه غلبه چالا بیلمه دی.

بابک عرب چیلیه قارشی، امپریا ظولمونه
قارشی ایناملا دیرنیش و ساواش احوال روحیه سی
یاراتدى، 20 ایل تامام اوگوجون قارشیسیندا غلبه
ایله دایاندی کی، همن گوج ایللر بویو بیزانسا و
بوتون دونیایا مئیدان اوخوموشدور. اودور خلیفه
نین قوشونو اسلام دینینی یايماق اوچون يوخ،
بلکه داها چوخ وئرگی آلماق اوچون حاکمیتین
عیش ونوشونو تأمین ائتمک اوچون دیگر اولکه
لره هجوم اندیردى و اونلارى قالان اندیردى.
بابک يوردونون قالان اولونماسینا قارشی دوراراق
موباریزه يه آل آتدى.

بابکین میلی روحلو، وطن سئور حرکاتینین
مرکزی بدّقالاسی ایدى. بوقلا واختى ایله
گئر کملی، شجاعتلی و قورخماز ایگیدلرین يوواسى
اولموشدور. 20 ایلدن آرتیق گوجلو قارشی دورما ایله
بغدادىن يوخوسونو قان ایچن حاکیم لره

حaram ائتدى. بابک و اونون سیلاحداشلارینین
بیرلییندن، عزمىندن و فداکارلیغىنidan نه قدر
يازىلسا يئرى وار. آنجاق بابکى و اونون
سیلاحداشلارى اوگون، بوگون و صباح اوچون
ھر بىر گنج وطنداشا وطن سئورلیک اوچون اوڭو
اولمالى دير.

بابک معنوی روح، مىلى بارش و باغداشما ھم
اوزونودرکىن سىمگەسى اوچاراق بوگون ده
مiliyonlarجا اوزگورلوك سئون اينسانلارين آمال و
عملىنده جافلانماقدادىر باخماياراق كى او 830 -
جي میلادى ايلده عربلىرين سون هوجمو و
آفشىن ين ساقىنلىغى نتىجه سىنده بذقالاسى اشغال
ائدىلير و بابک نهايت ارمى سهل بن سبات طرفيندن
يئرى بىلەندىريلىندن سۇنرا عربلەر وئريلير و او گونكى
خلیفه لىك سارايينا آپاريلير و اورادا خلیفه نين
سارساقلاما سينا باخماياراق بابک قىرمىزى اولومو
ترجىح ائدىر. و اوز اولومو ایله آذربایجانىن ابدىلىين
امضالادىر. بوگون دونيانىن اوزگور سئوراينسانلارى
بابكى اونوتما يير و هر ايلى اونونلا بوتولەشىر، ايندىدە
اونون آدىنى اوولادلارينا قويور و بابک كىمى
جسار تلى، متانت لى و ائل سئوراولماگى آرزولا يير.

محاسن و معایب احداث سد خاکی خدا آفرین

دکتر حسن شرقي
دکتر حسن شرقي

مورد صنعتی اجتماعی باید به فرهنگ، باور و خواستهای فردی و اجتماعی، محیطی دقت شود و مطالعات همه جانبی صورت گیرد تا خدای نکرده ره سیخ بسوزدن کتاب، اگر هزاران صفحه بنگاریم از فواید و محاسن سد خدا آفرین باز کم است و ضمن قدردانی از تمامی دست اندر کاران، از جمله مجریان و کارگران عزیز به دلیل زحمات و کوششهای مستمر و طاقت فرسایشان که اثری جاویدان با عمل نیک خود به تاریخ منطقه و آذربایجان عزیز به یادگار گذاشتند. اما معایب و مضراتی که میتواند از این رهگذر به اهالی وارد شود بطور اجمال بدین قرار است:

(1) ترك وطن: ترك وطن به سه صورت اتفاق می افتد:

الف: به دلیل حوادث و بلایای طبیعی (اجباری)
ب: بروز جنگهای ناخواسته و تجاوز دشمن (اجباری)
ج: بخاطر شرایط بهتر، این مورد نیز اجباری پنهان است ولی در نوع خود رضایت فرد نیز تأمین گردیده است.
بینیم در احداث سد اهالی منطقه بخصوص چهار روستا (ساریجالو، شجاع‌علو، مفروضلو، جعفرآباد) و برخی از زمینهای روستاهای همچوار از این موارد ذکر شده کدام موارد را شامل حال خود میدانند؟! مسلمان "سومین مورد را، پس باید رجهت جلب رضایت خاطر آنان کوشیده شود.

بدون شک اساس و پایه توسعه در هر کشوری سرمایه گذاریهای اساسی در صنعت مادر است. از جمله احداث سدها و مهار آبهای جاری برای تولید انرژی و آبیاری مدرن اراضی بایر می باشد. که احداث این سد نیز در نوبه خود مایه خوشحالی است که با خود ترقی، تکنولوژی و رفاه را به ساکنین منطقه به ارمغان خواهد آورد. از آنجا که ما یک نشریه متعلق به این منطقه هستیم، لازم دانستم اندکی جهت تجویز افکار عمومی و همچنین توجه مسئولین محترم از بعد اجتماعی به موضوع پرداخته باشیم.
احداث سدها، توسعه شبکه راهها، بهره آوری زمینهای کشاورزی، تربیت نیروهای متخصص، سرمایه هایی هستند که در جهان کنونی نمود تمدن، ترقی و رفاه محسوب می شود. این امور به قدری مورد توجه جهانیان منجمله کشورهای توسعه یافته است که جزء رفتار صنعتی و اقتصادی روزمره محسوب می شود.

از آنجا که کشور در جهت آبادانی و محرومیت زدایی قدم بر میدارد و از طرف مراکز قدرت و صاحب اختیار توجهی نیز به مناطقی محروم اما با پتانسیل عظیم ثروت میشود مایه خشنودی است. به رغم تمامی فواید و محاسنی که میتواند یک پروژه صنعتی داشته باشد، البته معایبی نیز به همراه دارد که باید توجه شود تا ضرر وزیان معایب به حد صفر نزدیک شود. مگر جز این است که تمامی این کارهای انجام شده برای خدمات رسانی به انسانهای این منطقه صورت می گیرد و لذا باید در مرحله توسعه دقت شود تا انسانها با زیان کمتری به سودبیشتری برسند.

لازم به ذکر است توسعه اقتصادی و اجتماعی نباید با توسعه طلبی برخی شرکتهای فرستاد طلب اشتباہ گرفته شود. زیرا، برخی از عوامل سودجو در همه جای این گیتی زیر بیرق توسعه و رفاه احتمالا زیانهای جبران ناپذیر به مردم وارد کنند که هرگز نشود آنرا جبران کرد.

قبول اینکه آینده بهتر با زحمت امروز میسر است خود یک پیشرفت فرهنگی است که پیش زمینه فرایند آفرینندگی و سازندگی را نوید میدهد. قبل از اقدام هر چیز یا بهتر بگوییم هر

(2) بی وطنی: یعنی بریدن از خاک و ریشه و تاریخ و علاوه و
وابستگی های مادی و معنوی که شخص به آن تعلق خاطر
داشته است. مانند گم کردن همسایه خود و ایجاد بحران و
تنش رواني در روح فرد. احساس بی حرمتی به در گذشتگان
و قبور عزیزان ، که همه در دل خود علاقه خاصی به آنها
داشتند. ویرانگری حافظه خویشاوندی مستمر در بستر زمان
که به فرد آسودگی و آرمیدگی میداد از بین می رود.

دل کندن از خانه و مکانی که در آن به دنیا آمد و زندگی کرده و روح هر فرد با آن آغشته شده که در ضمیر ناخودآگاه خویش نوعی وطن و معنای روانی و مفهوم معنوی را در خود جای داده است. چه بهایی برای جبران این خسارت‌های روانی اجتماعی پرداخت می‌شود یا خواهد شد.

بی اصل و نصب شدن، از دست دادن هویت، آن هویتی که
شكل آرواره های شخصیتی را تشکیل داده و ارگانیز م غیر
قابل مشاهده روح است که ساختار ناپیدایی شخصیت فیزیکی
ماست نالیدن از نبودن در حین بود ن، آیا تا بحال کار
کارشناسی روانشناسی بخصوص روانشناسی اجتماعی در این
جهت انجام شده است؟

- مهاجرت، بصورت اجباری و بریدن از تمام
خاطرات و اندوخته های نیاکان که در نوبه خود مایه
تأثر، دلتنگی و خشونت، عدم آمیختگی با جامعه تازه
واردشده و احتمالاً بروز ناهنجاریهای رفتاری مانند اعتیاد،
تجاوز، تهدید، قتل، خودکشی، دزدی، طلاق و ناامیدی و
یأس به همراه خود دارد. این موضوع در سالخوردگان

به مرگ زودرس و در جوانان به دلپسها رفتاری منجر می‌شود
که نوعی ناسازگاری اجتماعی را همراه دارد.

- تأمین مادی از طریق فروش زمینهای کشاورزی و مزلاهای
شخصی و اشجار و سایر علائق مادی که در نوبه خود گرچه به
ظاهر دیده نمی شود ولی همراه با تنفس و بحران روحی است،
چون ناخواسته است. البته احتمال دارد هوای پول و شرایط ایجاد
شده و ارقام پولهای دریافتی در نگاه اول خوشحال کننده باشد ،
ولی در دراز مدت این موضوع وارونه خواهد بود.

این بخش نیز به دو قسم تقسیم می‌شود:
1) کسانی که زمینهای زیاد و قابل توجه ای دارند که میتوانند با
پول آن اشتغالزایی کنند و زندگی جدیدی را بی ریزی نمایند که
تعدادشان اندک است.

2) کسانی که یا زمین ندارند یا اینکه خیلی کم دارند که با فروش
آن زمین در شهرها حتی 5مترمربع جا هم نمی توانند برای خود
بخرند که مضرات و ناکامیهای اجتماعی را به دنبال خودخواهند
داشت. اصلاً این عدم توزیع زمین که در دوران ستم شاهی صورت
گرفته و نشأت گرفته از قوانین انقلاب به اصطلاح سفید شاه معدوم
و حکومت ارباب و رعیتی است که اگر چه امروز از آن حکومت
نشانی نیست ولی آثار سوء آن متوجه مستضعفین و قشر محروم
جامعه است که احتمال دارد ریشه قضیه را متوجه نباشند و از
اتفاق افتاده امروزی که متوجه دولت وقت است ناراضی باشند بهتر
است که مسئولین توجه خاصی به این موضوع داشته باشند چون
خود بنده هم در این گروه قرار دارم تا بحال هیچ مزیتی را
مشاهده نکردم و قدمی که برای تأمین برابری باشد مشاهده ننمودم
ولی امیدوارم مسئولین محترم حاد بودن موضوع را از نظر روانی
اجتماعی مورد توجه قرار دهند، تا، نسلی که پدران مامحسوب می
شود قربانی خان-خانی شدند، فرزندان آنان قربانی تبعیض نشوند. جبران
خسارات روحی به مراتب سختی از جبران خسارت مادی است.
البته در مورد معايب در نوبتهاي ديگر شرح داده خواهد شد در
صورت تمایل مسئولین و اهالی میتوانند نظرات خود را از طریق
ماهnamه خدآفرین منعکس کنند.

اسکی انتیک و توپونیم آدلاری نین آراشدیر ماسی

کرمی (زنجان)

و ایرانین تور کلری نین بوداستانی یاراتدیغی زاماندان بو گونه قدر آذربایجان خالقی نین میلی ایستقلالی و افز آیاق لاری اوسته دورماق آرزولاری، حمامی و قهرمانلیق شکلیده / فرهادین داغ چاپماسی ایله برابر ، «بردهعه» حکمداری «میهن بانو» نون قارداشی قیزی «شیرین» سیماستیندا عشق و سوگی مضمونو کسب ائده رک، میلی قهرمانین سوگی داستانی شکلینه دوشموشدو. ق 522-520 ینجی ایل لرده ، داریوش حاکمیتینه قارشی باش و تره ن اوچ بؤیوک قیام قومات، «خرورتیش» و چیتران تخمه رهبرلیگی آلتیندا اولموشدور. آنجا ق بو اوچ قانلی قیامدان ، 8 آی سوره ن خرورتیش بین باشچیلیغی آلتیندا باش و ترهن قیام داهها کسگین و گشتنیش خلق طرفیندن دستکننیشید. بو قهرمان «خرورتیش» بین آدی زامان کشیدیکجه فرهاد شکلینه دوشره که، حمامی قهرمانلیق بله جه عاشقانه مضمونونو کسب اندھرک، آذربایجان خالقی نین آن گوزه ل منظوم داستانلاریندان بیری اولموشدور.

5) ماد: مادا = مادای = مه ته = ماتا کلمه سی ان قدیم تور کد دیل لرینده او جوملەدن سومئرلرده آنیلمز، مؤحکم، آییلمز و متین معناسیندا اولموشدور. بو سوژ قدیم سومئر دیلیندن سامی دیللرینه کچمیش، اورادان عرب دیلینه کچرک قرآندا ایشلنیشید. بو گون عرب دیلینده متین و متانت بو کلمه دن توره ینبدر.

6) آریا: آریا آدی دیا کونوفون نظریجه، اوستا کتابیندا یازیر: زرتشتی کیمسه یه دئیلر میش. آریا سوژونون هیند - اروپالی دیل لرده، کشچمیشده ده آیدین معناسی اولمامیش بو چاغدا دا بله. تور ک دیللرینه

دئمک او لار هامیسی و یا چوخونون آدینا اشکانی شاهلاری و اشکانیلر دئورو حادثه لرینده تصادف ائدیریک. شاهنامه نین مشهور قهرمانی «آرش» بین آدی اشکانی شاهلارینین آدی «ار+شک=ارشک» دن یارانان بیرآددیر.

(3) اشکان: اشکانیلر تور ک سویلو بیر دئولوت اولاراق، بوسولا له نین 29 شاهنی بین افتخاری آدی اولموش «ارشک» سوژو ایکی بئولمدن «ار+شک = شاق = شاخ» میدانا گلیمشیدیر. «شک=شاق» سوژو اصیل تور ک کلمه سی اولاراق، سینماز، محکم، دوز آنلامیندا اولموش و بو گون آذربایجان تور ک دیلینده ایشلنیمکده دیر. بیرینجی بئولمو «ار» ایسه هامی نیز بیلگیگیز کیمی «قهرمان، انسان، کیشی (انسان)، مرشد، سریاز» آنلاملاریندا اولموش. «ان» شکلچی سی ایسه کاشغرلی ماحمودون یازدیغينا گئر، اسکی تور کجه ده جمع علامتی اولموشدور. بونا گئر ایکی اؤرنک و تره رک : 1- اوغلان = اوغلول + ان = اوغلار آنلامیندا، زامان کشیدیکجه اوغلان سوژو «ان» علامتینه - جمع علامتی - با غلامی یاراق، مفرد معنایی اولموش. 2- آرن = ار+ان = ارلر. قدیم تور کلرده ایسمین جمع علامتلریندن اولان بو «آن» یا «آن» شکلچی سی نی اشکلر سولا له سینی آدلاندیرماق اوچون ، اشک سوژونه آرتیرمیشلار. زامان او تدو کجه ، ارشک سوژونده کی «ر» صامتی دوشموش و اشکانیلار شکلینه دوشوبیدور.

(4) فرداد: دانیلماز اولاراق، آذربایجان شفاهی ادبیاتی نین زیر و سینده دیانان داستانلار دان بیری شیرین و فرهاد منظومه سی دیر. بو داستان شوبهه سیز آذربایجان، چاغداش ایرانین مرکزی و غربی ایالت ولايت لرینده یارانیدیر آذربایجان

خالقیمیزا چو خلو تانیش اولان، هابله فارس ادبیاتینا کچه ن بوسیرا آدلارین آچیقلامالارینی، اوزلیکله آنلام با خمیندان آراشدیر مالارینی اوستادلاری میزین نظرلرینه دیاناراق، او خوجولارا ایفاده ائده ک. 1) کئی سوژو بیرسیرا آدلارین اونوندہ گلن: بو کئی سوژونو کیخسرو، کیقباد، کنیکاووس بله جه کیان آدلاریندا گئوروروک. بو آدلاردا گلن کئی سوژو اصیل تور ک سوژو اولاراق، «یاخشی»، «ایبی»، «یارار: شایسته»، «بئیٹ ک» آنلاملاریندا اولوبیدور. بوسوژان قدیم تور ک دیلینده اولارکن، اینسان آدلاری اونوندہ ، سایغی (احترام) بسله مک علامتی کیمی اولموشدور. پارسالار ایرانان گلن زامانلار، کئی علامتی اونلارین دیلینه کچه ره ک، افسانه‌های پارس شاهلار سولا له سینین (کئی + ان «کیان») و بو افسانه‌های اوچ شاهین آدینی «کئی + قباد»، «کئی + خسرو»، «کئی + کاووس» قویموشلار کیان سولا له سینین بیرسیرا بئیوک سردار و پهلوانلاری، اشکانی شاهلاری و اعیان اشرافلاری اولموشلار. بوسوژ یا علامت «کی بابا» آدیندادا گئزه چارپیر. م . ق 15 719 نجی ایل لرده آسوری شاهی ایکینچی سارقون ماننا- ماد اراضی لرینده دفعه لرله یوروش اتمیش و چاغداش قیزیل اوزن چایی نین لاب باشلانغیج یئرلری، زنجانلا همدان آراسی اراضی لرینی توکاراق، یئرلی اهالیدن اولموش بیر شخص، آسوری حکومتی طرفیندن اورالاردا امیر، نماینده و وئرگی (مالیات) توپلایان قویموش ایدی. بو شخصین آدی «کئی بابا» ایدی. یئرلی اهالی م . ق 715 716 نجی ایلدە «کئی بابا» نی 716 نجی ایلدە «کئی بابا» نی قووموشلار.

واقله لیریک گلزارین بیرگه گزن، آشیق علی ده سکینه آدلی بیر پریوشین عشقینین اسیریمیش. بیر گون کی علینین معاشقه‌سی شوشا قلعه‌سینه مراجعت قیلیر، عاشیق علی، بوایکی بیتی اوز احوالینین اقتضاسینا داییر بئله یازیب ملا پناه واقفه گوندیر: علی چکر گنجه گوندوز آه و زار کسیدی مداوا گنندی اختیار واقف اولسون بو معنادان خبردار: مینه کویونا سکینه گلدي. خلاصه آشیق علی طبع و قریحه صاحبیمیش و سوزون اصیل معنایسینا شاعیریمیش و شعرلریندن آیری میثاللار گتیرمکن و از کچدیک اوئنا گوره کی، آشیق علی داستانلاریمیزین و فوکلورو موزون و یا خود شفاهی خالق ادبیاتمیزین بیر قواؤلان علی و رافع بویونون داستان نماینده‌سی دیرسه اوئنا منسوب شعیرلر چوخدور.

دده قربانی

۴- ساری آشیق - بیر الی تورپاقدا بیر الی حاقدا اثرینین مؤلیفی، دونیا شهرتی چاغداش شاعیریمیز حؤرمتی زلیم خان یعقوب، حیکمتله دولو بو کیتابین: ساز اوستوندہ دینهن کئنول فصلینین سطیرلری آراسیندا قاراباغی فخریه او جوندان بایاتلی وصف ائدر:

بو یون داستان واریاتلاریندادا اوز ایفاده‌سینی تاپمیشدیر: قاراداغلیام آی بهی آدمیم قوربانیدیر. و یاخود بیر آشیقین سوالینا وئردیگی جوابیندا بئله دئیب: «ایسمیم قوربانیدیر کندیم دیری دیر قاراداغدان قاراباغا گئدیرم»

قرابانی نین، دها دوغروسو، شاه اسماعیل خطائینین یاشادیغی دئروده، ایجتماعی شرایط ائله ایدی کی، اولکهر بلر بهی لیکرہ بئلۇن‌مۇشدور. پروفسور کاظیم او فون وئردیگی معلوماتا گوره قاراباغ بهی لر بئی لیکرینه کور و آراز چایلاری آراسیندا کی اراضی و کندرلر داخلیل ایدی. لکن او زاماندا آرازین سول ساحل‌لرینده او لان اکثر کندرلر تبریز بهی لر بهی لیکرینه و قاراداغ ماحالینا با غلیدیلار.

سايسیز محاربهلر و اراضی بئلگولرینه با خماياراق بو کندرل شوروی حاکمیتی دئرولنه قدر قاراداغ ایله علاقه‌نی کسمه - میشدیر. سلطانی، حستانی، خدایارلی و ایندی خارابالیقلاری قالان دیرلی کنیده بو قبیل کندرلردنی. همچنین بو کندرل ده یاشایانلارین بیر قیسمی قاراداغدان گلمیشدیرکی واختیلا قوربانی نین ده طایفاسی او بئرلره گئتمیشدیر. قوربانی اوزوده بو محتوانی اوز الفاظیندا يئرلشیدیرمیشدیر: قوربانی دئیر اصلیم قاراداغلیدیر...

۳- کلیبرلی علی - ریاض العاشقین تذکیره‌سینین مؤلیفی میرزا صدرای مجته‌زاده قره باگی کیتابین ایگرمی دئردونجو بئلۇموندە بئله یازیر:

آشیق علی اصلاً قره داغین کلیبر شهریندن اولموش و سونرالار شوشا شهرینه کئچموش و اوْرادا ياشامیشدیر و ملاپناه واقفین چاغداشی دیر. بعضاً اونونلا مانظره‌یه اکلامیشدیر. بیر پارا ادبی سخه‌لرده بئله سویله‌نیرکی؛ بو ایکی عظمتی شاعیر، هر بیریسی مجازی معاشق آشیقلاری اوْلموشلار؛ واقفین مجازی معاشقو حاقداکی مدینه آدیلا گئدیر بو بیتلر شاهید دیر:

ای كعبهم كربلام مكّهم مدینهم
هر زامان كويونلا زياره‌تىمدىر
قيبله دئيبي قاشلارينا باش ايمك
گنجه گوندوز منيم عياباه‌تىمىدىر

زیروه قاردى يوکسکارده قارا باخ:
گول گوز گوبور ساچلارینى دارا باخ:
نرم- نازىك بایاتىلى قاراباغ،
بىر مىثالدىر جىتىنه بو خالقين

معلوم اوْلۇغۇ كىمى، آذربايغان شعرىنىن ڇانىلارىندان
اوْلان بایاتى قالىپىن بؤيوك اوستادى سارى عاشىقىدىر.
سارى عاشيق حاققىندا ايلك معلوماتى اوْن دوقۇزونجو
عصيرىدە ياشامىش قاراداغى وئرمىشىدىر. اوْنون يازدىغينا
گوره سارى آشيق قاراداغ محلانىندىر كى سوْنالار زنگە
زور ولايتىنە كۆچ ائتمىشىدىر.

قدرتلى قلم صاحبىلاريميز، سارى آشيق حاقدا، دفعىلارله
صۈجىت آچمىشلار: حميد آراسلى، محمد حسين طهماسب،
بەلول بەھەت و اھل ايمان آخوندوف كىمى قلم اوستالارى
سارى آشيق يارادىيەلەغىنا خىلى مراجىعە ئەتتىشلەر.
عمومىتىلە بایاتىلارين چۇخوسو سارى عاشىغا منسوبىدور.
ايستر جناسلى بایاتىلى و ايستر آلاشا. لەن چاغداش
دۇرۇومۇزدە يارانان بایاتىلارين حسابى آيدىجادىر. يعنى
ايىدى يارانان بایاتىلار معلوم شكىلە هەر بىر آشيق-
شاعيرىن اۆز آدینا يازىلى صورتىدە درج اوْلۇنور؛
مىثال:

- در دەھىمېشى...
بوداقدان در دەھىمېشى

من اۆزۈم درد اھلىم
تانىرام درد ايمىشى، «آزافلى مىكائىل»

- ائل يئرىدى...

ائل يوردو ائل يئرىدى
مردىن كاروانى كۆچدو

آرخاسىنجا ائل يئرىدى (آشيق كاماندار)

بوردا بوسېتون ئىللەر دوْلاشان بىر قوشماسىندان اىكى
خانە ذكر ائدىريكى؛ بۇ مضمونداكى:

... گۆزلىرين ياغىدى قاشلارين آلمان؛
اوخالادىن باغرىمى يارام سا غالماز.

«گئدر بىر گۆزلىك سنه دە قالماز»

اگر كى سرخوشسان آيىل، آ ياخشى.
منى سنه عاشيق ائتدى يارادان.

سيرا قوبۇ حاق گۆتورسون آرادان.
ايستىرسىن گل خېر توت ساريدان:

نم يوللارىندا سايىل آ ياخشى !

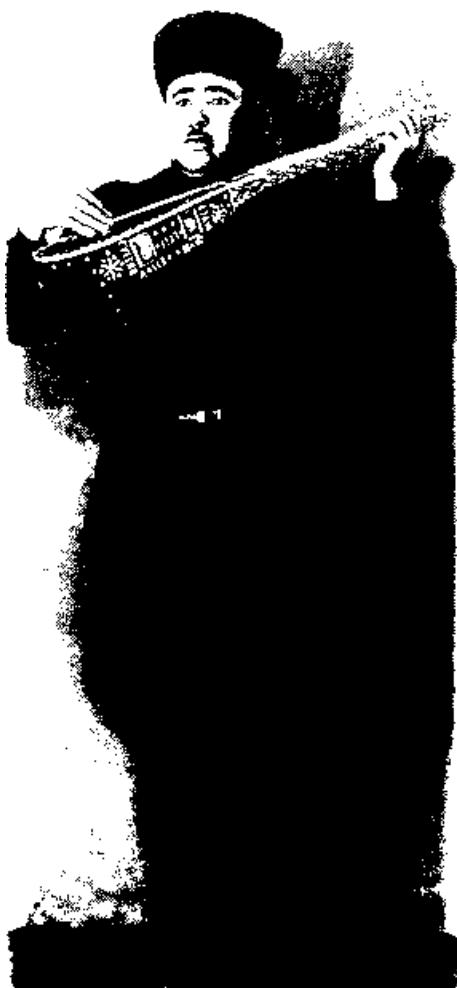
5- جاوان حسين

عزيز او خوجولار، آذربايغان دىلچىلىرى طرفىندن، عاشيق
سۆزۈنون معنا اىضاحى حاققىندا (لغت و قاموسجا) مۇختىلف
ملاحيظەلەر وار. بعضىلار بىلەدىر: ١- عاشيق، عشق
سۆزۈنەن گۆتورولوب دئملى، عشقە دوشوب بونا وئريلەن
ارل، اۆز باشلارىنин خولىاسىن داغىتىماق اوچون ساز
چالىرىمىشلار. ٢- آشيق، ايشيق سۆزۈنەن گۆتورولوب. يعنى
قلېي نورلا دوڭۇ احساسلى اينسانلار بۇ صىنعتە مالىك
ايىشلار. ٣- آشيق، اينسان جىسمىنە اوْلان آشيق عضۇونو
تمىزىل ائدىر؛ اوْنا گۆرە كى سازىن آهنگى و شعىرىن موسىقى -
سى اوْلان عروض علمى، اينسان حركتى ورقىسىلە او يغۇندور!
٤- آشيق، ياشيق سۆزۈنەن گۆتورولوب. يعنى تارىخاً قدىم
تۈركلر آراسىندا ياشيق سۆزو گۈنش يئرىنە ايشلەنib و
ايىدىسىه استعارە او لاراق او زانلارا حصر ائدىلەپ. ٥-

بئشىنجى مولاھىظەكى حقيقە چوخ ياخىنيدىر بوندان
عىبارتىدىرىكى عالىملەر طرفىندن اهمىتىجە آشيق سۆزو بىر
تۈركو مصدر ورىشە قبول ائدىلەپ و بىلەمچە حىدىنەن
آشماق و بوسېتون بىلىكىرە صاحب اولماق دئمكىدىر. دئملى
آشىقىن تسمىه وجهى بىلەجە اوْلموشدور. بىس يىكىندا عرض
ائدهك: ١- تۈركجە: آشيق → چوخ بىلەن. ٢- يونانجا: فىلسوف
سۆزۈنون معادىلى دىر. ٣- عربجە: علامە معادىلىتى تداعى
قلېركى، تطبىقى حالدا بىر كەمەلەلە مساویدىر.

آشيق حسین پائئرياسيندا(شعرينه): وطنپورليک، قهرمانليق، مرديليک، ليريکا، دوستلوق، صداقت حالال. زحمته، حئرمت، سخاوت و باشقابو جور نجيب، اخلاقى خصوصيتلر گنىش و خصوصى يئر توقور. آشيق اوچون آذربايجان، آنا وطن گۈزلىدىر. آشيقين يوزلرجه ياراتدىقى شعيرلر و آزادلىق ماھنيلار و صدفى ساز آنلاملارى و ليريک قوشمالار، اونون ايلهاملى اورهكىنин ميوهلىدىر. استادىن ياراتدىغى ديوانيلر، تجنисلر، مخمسىلر، گرايليلار و باشقاب شعرلارى دىللار ازبريدىر. آشيق حسینجاوان واختىلە ناظيم حيكمت و صمد وورغۇن كيمين شاعيرلريلە دوستلوق ائدب و فخرى آدقازانىب و خالقىمىز آراسىندا دا حاق آشيقى و ائل شاعيرى كىمى حئرمت قازانىبىدىر كى الله ذوالجلال و الاكرام اوئلا غنى- غنى رحمت ائلهسىن و او خوجولارادا جان ساغلىغى وئرسىن.

«او خوجوم اورگىن نورتك پارلاسىن
سنە ايلهام وئرسىن عادى سطپىلار»

عاشق حسین جوان

عاقيل اينسانلار او جوملهدن ميرزا على اكابر صابر شيروانى دئىيگى كىمى شاعيرلىك نياز او جوندان اوئسا، داها يئى! بو آشيق سۆزونه عايىد ملاحيظهلرىن ايچرىسيتىنە نيازجا چوخ بىلەنلەر منسوب، فيكىرى آچيق آشيقلاريميزدان بىرىدە، مقالهمىزىن نمايندەلرى سيراسىندا داييانان مرحوم آشيقىمىز حسین جاواندىر. گرما- دوز ماحالىينىن او تو كندىدىن اولان حسین جاوان، صنعتى جاوان، آدى جاوان و خلقى جوان!

بلى بو كندە بويىا- باشا چاتاندان سونرا، او دوورىن مىالى ليدئرى اولان سيدىن قيامى آخرىينا دوشوب مرحوم استادىمىز كاماندار جىحون دئىيگى كىمى:

ائل قئىدىنە قالان شاعير خانه خراب اوئسون گرك.
بئلە بير بصيرتى آچيق جسارتلى اوزانلارا بىز افتخارمى ائتمىرىك؟

مخلص، او داهى اوزان، اوز كسرلى سؤز قىلينجى ايلە ۱۳۲۵ و ۱۳۲۴ - نجى ايلارده ايجتىماعى نيازىمىزا گۈرە يورو لماز فعالىت گۈستىرىدى و خالقىمىزىن اورگىنە بىدى يئر توتدۇ. علەلخصوص آذربايجان شفاهى خلق ادبىياتىنин فضاسىندا اوز پۇئىتىك، استعداد بال و پرينى بوتون گوجىلە آچدى. نهايت ناكسىلر و نادانلىق چۈلۈنە گىزىلر، قوپالاقين گۈئۈرۈلۈر. آخى هاردان دئىك، سادهچە ياشابىش، بىرددە كى قاسىم اسماعىل اوْرایونو! گۈرەسەن، بىردىن بىرە بئلە مى تنزىل؟ بلى، نە دەمك او لار؟

او مىلالتى شؤھرتىنە گىروو قويموش تانرىم منى توش ائل-ھەمە ساتقىنا توش بو مىلالتىن دردى- سرى مىن شاخھلى هېچ گۈرمەدىم قان تۈكەنلى قاندان دويموش يورىداش آدلى يورى داغىيدان اولان يئرددە داغ آراندا آران داغىدا اولان يئرددە بو مىلالتىن دردى- سرى مىن شاخھلى بىشى گىندىن آشاغىدا اولان يئرددە (ممد آراز)

بیره او اوشاغى خاطيرلادى ؛ اوزون - اوزون ايل لر بويو او اوشاق تمام سيلينيب خاطيردن گتمىشدى، چوخ- چوخ اوزاقلاردا- او يئتمىز بير اوزاقلىقدا قالمىشدى و نتجه اولدو كى، بيردن - بيره بئله بير شفافلىق ياراتدى، بيردن - بيره بئله جه تاپىلدى؟

او، ئئلە بوسوغون چەرە يە باخدى و داتا اونلارين ايكىسىندن باشقا دونيادا هىچ كيم يوخ ايدى ؛ دونيا دا يالنىز بير شفافلىق، بير ده كى، چوخدان اوندو لموش پاكلىق، تميزلىك وارىدى و بو تميزلىك ايچىنده او سوغون چەرە گۈرونوردو و بيردن - بيره اونا ئئلە گىلدى كى، بو شفافلىق سو شفافلىقى دى و او سوغون بنىزدە سويون آلتىنيدان اونا باخىر ؛ اوزون ساچلارى سويون ايچىنده يالىميشدى ؛ گۈزلرى سويون ايچىنده دونوموشدو ؛ اونا بئله گىلدى و بيردن - بيره ده نفسى قارالدى، ئئلە بيل كى، تزه دن اون ايللىكلرى، ايگىرمى ايللىكلرى گىرى آدلایب يىنه همین سوغون بنىزلى اوشاق اولموشدو و سويون ايچىنده ده گۈزلرى بئله جه دونوب قالان ايندى اوزوايدى ؛ آمما يوخ، هىچ واخت بئله اولا يىلمىزدى، چونكى دەدە قورقۇد بئله سؤيلە مىشدى : « - اولن آدام دىرىلمىز.

چىخان جان گىرى گلەم ». و بو زامان ئئلە بيل كى، او اۆزو اۆزوندن آيرىلىب، اۆز ايچىنندن چىخىپ بيرهاوا كىمى، بير يونگوللوك كىمى اۆزو اۆز تختىنин اوستونه قوندو و يوخارىدان آشاغى اۆزونه باخدى ؛ آغ - آپاق ساچلارى اوزانىش، آغ آپاق ساقالى اوزانىش، گۈزلرى قاپانمىش، آرىق صىفتىن قانسىز دوداقلارى سەيرين بير قوجا گۈردو و ئئلە بيل كى بو قوجانى گۈروب دىكىسىندى، بو قوجانين يانىنان؛ بو قوجانين گۈم - گۈمى صىفتىندين قورخدو، بو قوجانين ياشادىغى اۆزون - اۆزون ايللىرين چوخلوغۇندان دەشتە گىلدى و بيردن- بيره ده ئئلە بيل كى، او يونگوللويو، او هاوانى نە يەسە پېچىم ائتدىلر، سىخىدىلار، چونكى هر شئى يوخ اولموشدو دونيادا، تكجه بو آغ ساچلار و گۈم - گۈمى صىفت قالمىشدى، اۆزون - اۆزون ايللىر بويو يىغىلىميش، الده ائدىلىميش وار- دولت بير هىچ اولموشدو، جاه - جلال بير هىچە دئۇنموشدو و بوتون دونيادا تكجه بو قوجا قالمىشدى. يىنه همین شفافلىق ھەر طرفى بورودو، آمما او سوغون اوشاق چەرە سى همن شفافلىقدان ارىدى، يوخ اولدو و او، بوتون

نچە گوندو كى، او اۇلوردو، بونو ھامى بىلىرىدى و بونو او اۇزودە بىلىرىدى، يول اوستۇ قوناق ايدى؛ آزار- بىزار صحبتى دئىيلدى بۇ، قوجالىق ايدى، ئئلە بيل كى، سون پايىزا قالمىش آغاچ ايدى، جانىنин سو يو قوب - قورو قورو موشدو و بىندە تكجه بۇ قوب - قورو قوروموش آغاچدان عيبارت ايدى، بير دامجى دا سو - يوخ ايدى و بۇ آغاچ بو ساعات اووولوب - تۈكۈلە جىكدى، بير توربا اووونتو اولا جاقدى .

و بيردن بيره اونون اۇلوم تختىنى ھە طرفدن بوروموش بۇ سارى قىزىل پارىليتىسى ، لعل - جواھر ايشيلتىسى يوخ اولدو، بير شفافلىق ياراندى و بۇ شفافلىق ايچىنده بو تميزلىك، پاكلىق ايچىنده او يېتىم اوشاغىن سوغون چەرە سى گۈرونندو. او پرقۇ و بورغان - دؤشكەدە اوزانىب گۈزلرىنى يومموشدو و بوتون گوجونو، دقتىنى توپلايىب ئىن لە او سوغون چەرە يە باخىردى ؛ البىھ هلە بو اوشاغىن خېرى يوخدو كى، ايللر كىچە جىك و او، بير او جو ايراندان، بير او جو توراندان توتموش، دونيانىن آن دۇلتلى آدامى اولا جا، خزىنە سىنин داشى- قاشى چكى ايلە چكىلە جىك، ايلخى لارينا شاھزادە لر حىد آپاراجا، خورجونلارى اىپك- قوماش دولو دوه كاروانلارى ايراندان، توراندان كېچىپ، مغرب صحرالارىنى آدلایب اندلىسە جن إللر - اوبالار دولاشاجا، گىمى لرى دريالاردا اوزە جىك، البىھ هلە بو اوشاغىن خېرى يوخ ايدى كى، آغىنا - بوزونا باخىمان، انصافلى و انصافسىز يوللارلا، يالتاقيلا و ھە ده قورخوايلە، آياق اوپىمكەلە و باش كىسمكەلە، يالاندان گولمكەلە و يالاندان آغلاماقلابوتون عمر و بويو مال - دولت يىغاجا، اۆز دونياسىنى ھامىنى حيرتە گىتىن و ھامىنى دا چكىنديرن، اورە كىن بىر ناغىل دونياسينا چئويرە جىك ؛ البىھ هلە بو اوشاغىن خېرى يوخ ايدى كى، اۆزون - اۆزون ايللر كىچە جىك و او، سون مقامدا اۆزوايلە بئله جە اۆزىبە اۆز دىياناجا.

او، گۈزلرىنى يوموب ئىنلە بۇ سوغون چەرە يە باخىردى و تعجب ائدىرىدى كى، بو ضعيف وجود او قوه نى، او احتراصى هاردان آلدى ؛ او قوه نى و احتراصى كى، هىچ نە يىن قاباغىندا دايامادى و هىچ نە دن ايندى علمالارين دا حسابلايىب قورتارا يىلمە دىيگى بوجاه - جلالى ياراتدى ؛ سونرا او بونا تعجب ائتدى كى، نە اوچون بيردن -

وجودو ایله حس ائتدیکی، بو شفافلیق ایچیندە باشقا نه سه گۇرۇنملیدى؛ بو «نه ایسه» وار و همین «نه ایسه» بو شفافلیقدا گۇرۇنملیدى، ايللىرىن كىرج باغلامىش قاتلارى آراسىندان، ايللىرىن يورخۇنلۇغۇ آلتىندان، ايللىرىن تله سىكىيگى، واخت چاتىشمازلىغى آلتىندان، حق - حسابلار آلتىنى چىخمالىدى و بو شفافلیقدا گۇرۇنملیدى.

سوپرا اونون يومولمۇش گۇزلىينين قارشىسىنداكى شفافلیغا بىر زومەرد ايشىللىغى قوندو او اوچىجە تعجىب ائتدىكى، داش - قاش سى سى بو شفافلیغا نىچە سراتىت ائده بىلدى؟ سونرا باشا دوشانلىقى، بو زىمرۇد ياشىللىغى زومەردون ياشىللىغى، فېروزە نىن گۈچى دئىل، بو او شەن نىن گۈليلويو، ياشىللىغى ايدى، كۆككەن دەل داغلاڭى او مئشە يە گۈن دېمىشدى و بو شەن او مئشە نىن بىر سى ايدى .

او، همین سى ايسە ئەن خاطىلەدە و هر طرفى بورومۇش مئشە ياشىللىقى اىمیندە نىچە - نىچە ايللىرىندا اولكى سارى بولبۇلۇن ئەن سىنى اشىتىدى، آمما مئشە دە كى يوخ، اولكى نغمە سىنى استىدى، حوزۇنلو، كدرلى نغمە سىنى . او بىليردى كى، بو دم قىز - گلىنى باشىنин اوستوندە دايانيپ، اوغلانلارى، كورە كىلرى اونون تختىنىن اطرافينا دوزولوب، كىنiz - قاراواشلار اونون اوچۇن نغمە او خويور، عود چالىر، بونو بىليردى، آمما هئچ كىمى گۈرمۇر و هئچ نه بى اشىتىميردى، گۇزلىينين قاباغىندا تكجه بو مئشە ياشىللىغى ايدى، بومئشە ياشىللىغى ایچيندە - كى او سارى بولبۇل ايدى و بىرددە او سارى بولبۇلۇن نغمە سىنى اشىدېردى، آمما مئشە دە كى يو، اولكى نغمە سىنى اشىدېردى، حوزۇنلو، كدرلى نغمە سىنى . اوندا ياز گلىمېشدى و او تزه باغچا باشدان - باشا گول آچمىشدى، چىچكلەنمېشدى و باغچانىن اورتاسىندا يىندىي يېردى قىزىلداڭ ئۆتكۈلمۇش بالىقلارىن آغزىندان فوارة ووران آغ مرمر چارحۇوض دۇنيانىن آن ظريف سرىنلىكىنى بو باغچا يا گتىرېرىدى، مشك-عنبرلى چارحۇوض سوپۇنۇن عطرى گوللىرىن، چىچكلەرن عطرىنە قارىشىردى، نار آغا جلاڭارى، گىلە نار آغا جلاڭارى، آرىك، شافتالى، گاوالى آغا جلاڭارى، ھامىسى گوللو يە دۇنۇمۇشدو و ھەمین مشك-عنبر عطىرىلى، گوللو - چىچكلە ياز گونترى نىن بىرینىدە باغچانىن يانىندان بىر دروېش اۋتۇدۇ، بو دروېشىن ئىنده توتدۇغۇ تېرىزىنин دە میر آى پاراسىنин اوستوندە سارى بىر بولبۇل قۇنۇمۇشدو - دروېش ساپ كىمى نازىك دە میر زنجىرلە بولبۇلۇن آياغىنى تېرىزىن ئاخناسىنا باغلامىشدى و ھەمین بولبۇل او دم دۇنيانىن آن دردلى - آلم لى نغمە سىنى اۋتۇردو . او، آياغى نارىن زنجىرلى بىر سارى بولبۇلە باخدى و بىر كلمە دە سۆز دئمە يېب دروېشىن ھند قوزو قايدىغىندان قايرىلەمېش كشكۈلۈنە بىر - بىرینىن دالىنجا اون قىزىل آتدى و زنجىرى قىردى،

دونيادا، ھم ذەنلى ايتى ايدى، فراتلى - ايدى ، بىغدىچىجا بىغدى، قىزىل قىزىل گتىردى ، دونيائىن آن بۇيۇك و آن تمىز الماس لارى ، زومەرەدلەر ، ياقوتلار ، فېروزە لر ، مېرۋارىلەر ، ساخىسى كوب لرىن ساپىنى آرتىرماق حرىصلىكى دونيادا اونونچۇن ھر شئى عوض ائتدى . ائلە بىل كى ، ساخىسى كوب لرىن كۆلگە سى اونون يومولمۇش گۇزلىينىن قارشى سىنداكى او مئشە ياشىللىغىنى ، او سارى بولبۇلۇن ايشىغىنى سۈندۈرمك اىستە دى ، آمما او ، بىتون گوجونو توپلادى و ھەمین مئشە ياشىللىغىنا كۆلگە دوشىمە يە قويىمادى و يىئە دە دونيادا هئچ نە و هئچ كىم يوخ ايدى ، نە او ساخىسى كوب لر ، نە او حرىصلىك ، نە آلدادىب وار - دولتى ئىنندن آلينمىش و تسبىح داشلارى ساپا دوزولۇن كىمى ، او زون - او زون ايل لرىن ساپىندا زولمۇش ساپىسىز - حسابسىز آداملارىن آه - افغانلارى - هئچ نە يوخ ايدى ، تكجه كۆكسو گۈزە ل داغلارداكى او مئشە يە گۈن دە يىمىشدى ، بىرده او بولبۇل ايدى، آمما بولبۇل مئشە دە كى نغمە سىنى يوخ ، اولكى نغمە سىنى اۋتۇردو، يىئە دە ھەمین كدرلە ، حوزۇنلە اۋتۇردو ، بىر دە كى او آغ ساچلى ، آغ ساققالى ، او زونە گۈئى بىرەنگ چىكىلەمېش قوچا ايدى . اوندا ياز گلىمېشدى و او تزه باغچا باشدان - باشا گول آچمىشدى ، چىچكلەنمېشدى و باغچانىن اورتاسىندا يىندىي يېردى قىزىلداڭ ئۆتكۈلمۇش بالىقلارىن آغزىندان فوارة ووران آغ مرمر چارحۇوض دۇنيانىن آن ظريف سرىنلىكىنى بو باغچا يا گتىرېرىدى، چىچكلەرن عطرىنە قارىشىردى، نار آغا جلاڭارى، گىلە نار آغا جلاڭارى، آرىك، شافتالى، گاوالى آغا جلاڭارى، ھامىسى گوللو يە دۇنۇمۇشدو و ھەمین مشك-عنبر عطىرىلى، گوللو - چىچكلە ياز گونترى نىن بىرینىدە باغچانىن يانىندان بىر دروېش اۋتۇدۇ، بو دروېشىن ئىنده توتدۇغۇ تېرىزىن دە میر آى پاراسىنин اوستوندە سارى بىر بولبۇل قۇنۇمۇشدو - دروېش ساپ كىمى نازىك دە میر زنجىرلە بولبۇلۇن آياغىنى تېرىزىن ئاخناسىنا باغلامىشدى و ھەمین بولبۇل او دم دونيائىن آن دردلى - آلم لى نغمە سىنى اۋتۇردو . او، آياغى نارىن زنجىرلى بىر سارى بولبۇلە باخدى و بىر كلمە دە سۆز دئمە يېب دروېشىن ھند قوزو قايدىغىندان قايرىلەمېش كشكۈلۈنە بىر - بىرینىن دالىنجا اون قىزىل آتدى و زنجىرى قىردى،

کۆكسو گۆزە ل او داغلارداکى مئشە ده او دم سارى بولبول دونيانين آن جەھجهە لى نغەمە سىنى او خودو و بو نغەمە دونيانين ياخشى - ياخشى ايشلىيندن خبر وئرىدى، بو نغەمە گۆلدن، چىچكىن، دانىشدى، دونيانين گۆزە ل مئشە لرىندىن، صاف بولاقلاريندان، تمىز دريالاريندان سۈئىلە دى؛ سارى بولبولون نغەمە سى او رە يە سئۇينج گتىرىدى، شادلىق گتىرىدى، بو نغەمە يە کۆكسو گۆزەل داغلار قولاق آسىدى، كۆلگە لى قايدا، كىلىكلى چىنچىل لار، ايشىقلۇ چمنلر قولاق آسىدى و بو نغەمە يە، بىردى كى، يېتى يىتمە تاجرلە او قولاق آسىدى.

او چاپها چاپدا باشدان - آياغا كۆپۈك باغلامىش گۆى ده مىر اور گە نىن بىلەننەدە او توروب بو قوجا پالىد آغا جىنا باخىرىدى، بو آغا جىن گۆزە سىنەدە كى كىچىك او ووغا باخىرىدى و بولبولون نغەمە سىنە قولاق آسىرىدى؛ او باشا دوشوردو كى، بو نغەمە سارى بولبولون سون نغەمە سىدى و او بوراسىنى دا باشا دوشوردو كى، سارى بولبول اۋزو ده بونو حسّ ئەدىر، او خويبور، بولبول اۋزو دە بىلەر كى، سون نغەمە سىدى، اۋتوردو.

و سارى بولبولون نفسى كىسىلىدى، نغەمە سى سونا يېتىدى. مئشە يە سكوت چۈركدو.

کۆكسو گۆزە ل او داغلارداکى مئشە يە چۈركمۈش سكوتو يېتى يىتمە تاجر پۇزى دو:

آخماق بولبول، - دىئى. - قىزىل قفسىدە، گولون، چىچە يىن اىچىنە بىلە نىرىدى، اورانى يىنمە دىن، بىر آغاچ او ووغۇنۇ اوندان اوستۇن توتدۇن، آخردا دا او رە يېن پارتلادى، اۇلدۇن.

او، گۆزلىرىنى پالىدىن او ووغۇنداكى يو وادان چكىب يېتى يىتمە تاجره باخدى و هېچ نە دئمە دى.

سونرا گۆى ده مىر اور گە نى چاپىب مئشە دن چىخىدى. كۆكسو گۆزە ل او داغلارداکى مئشە آرخادا قالدى.

سونرا او مئشە تمام ياددان چىخىدى و او سارى بولبول ده تمام اوندوللىدۇ.

گونلار، آيلار، ايللەر كىچدى و بو اوزون - او زون ايل لى بويو او مئشە دە، او بولبول ده هېچ واخت يادا دوشىمە دى.

ايندى بىردى - بىرە او مئشە نىن زومىرۇ ياشىلىيغى هە طرفى بورودو، آمما بوزومىرۇ ياشىلىيغى اىچىنە سارى بولبول مئشە نغەمە سىنى او خومادى، ائله هى ئۆلکى نغەمە سىنى، دردلى - آلم لى نغەمە سىنى او خودو.

بولبول باغچايَا آپاردى، قىزىلداڭ بؤيووك بير قفس دوزە لەتدىرىدى، قفسى چار حەووضۇن يانىندا آن صفالى يېردى آسىدىرىدى، بولبول بو بؤيووك قىزىل قفسىن اىچىنە سالدى و هەر گون بىر سحر تىزدىن، بىردى آخشام چاشى واخت تاپىپ بو بؤيووك قىزىل قفسىن اىچىنە كى بولبولە تاماشا ئىلمە يە گىلدى.

سارى بولبول او بؤيووك قىزىل قفسىن اىچىنە، او گوللو - چىچكلى صفالى باغچادا، او يېردى فووارە لى سرىنلىكىدە، او مشك - عنبر عطرييندە سحر - آخشام او خوماغا باشلادى، آمما بولبول يىنه دە هەميشە يانىقلۇ اۋتۇ دەن اونون اۋتۇ دەن بىر نغەمە لى سحر - آخشام دونيانين دردەن، غەمەن خبر وئرىدى، او كىچىك سارى وارلىق هە طرفە او قدر درد، غەم سېلە دە دىگى، ائله بىل بول باغچانىن گوللىرى، چىچكلىرى يايىن اىستى سىنەن، پايزىن چىسەنەن سارالىب - سولمادى، بولبولون بو نغەمە لرىنەن سارالىب - سولدۇ.

او باشقا بىر بولبول تاپدىرىپ قفسە سالدىرىدى كى، سارى بولبول تك قالماسىن، كار ائله مە دى، آخردا كونلىرىن بىر گونوندە بوتون اىشىنى - گوجونو آتىب ايلخى سىنەن گۆزو اولان گۆى دە مىر اور گە نى مىندى و چاپىب باغچايَا گىردى، قىزىل قفسىن آغزىنى آچدى، سارى بولبول قفسىن بوراخدى و گۆى دە مىر اور گە نى بولبولون آردىنجا چاپماغا باشلادى؛ تاجرىلىگە قورشانمىش بىر ئىتىمە دە اونو تك بوراخمادى، اونونلا ياناشى چاپىدى.

سارى بولبول داغلار آشىپ، درە لر كىچىدى، چايداردا چىمىپ، بولاقلاردا سو اىچىدى، آز گىتىدى چوخ گىتىدى، درە - تە دوز گىتىدى، آخردا گلىپ كۆكسو گۆزەل او داغلارداكى مئشە يە چاتدى و مئشە دە كى قوجا بىر پالىد آغا جىن اىو ووغۇندا كەنە بولسا يە گىردى؟ سارى بولبول او قدر او چىمۇشى دە كى، تمام طاقت سىزىدى، آمما گوجە باشىنى قالدىرىپ مئشە يە باخدى و بو دم مئشە يە گون دە يدى، مئشە نىن ياشىلىيغى گونون شعالارى آلتىندا آلىشىپ ياندى، گۆز قاماشىرىدى و بولبول بوتون گوجونو تىپلايىپ او خوماغا باشلادى.

دیكىسىنە يە وەت قالمامىشىدى، همین قارانلىق قويونون دىيى
اونو اۋزونە چكىرىدى. اونون ساز دىنلە مە يە، دە دە قورقود
بويلارىنا قولاق آسماغا عمللى ياشلى واختى اولما مىشىدى،
ايىشلرىندىن ماجال تاپمامىشىدى، آمما بۇ آخر مقامدادا اونو دە دە
قورقو دون سۆزلىرى ايلە سىللە دىلر؛ اونو هېچ باخت اوزونو
گۈرمە دىكى آتاسى سىللە دى : « - اوغول، آى او - »،
قاراشى ياتان داغىن يو كىسە بىي، اوغول. گوجلو بىليم قى
جانىم، اوغول. قارانقولو گۈزلىرىم آيدىن، اوغول
او يوخارىدەن آشاغى اوزونە باخدى وتىكى تجوبىلنمە يە ماجال
تاپدى كى، بوجور آغ ساچلى، آن ساللى دا اوغول او لار؟ ؟
بىرده اونا امکان تاپدى كى، كۆكسو گۈزەل او داغلارداكى
مئشە دە يېنى شىتمە تاجرى خاطيرلاسین و بوتون گوجونو
تىلايىب اوز- اوزونە پىچىلداسين: « آخماق يېنى يىتمە »؛ سونرا
همين قارانلىق قويونون دىيىنە اوچدو و هر شئى بىتدى.

او گۈزلىنى قاپا يىب هر طرفى بورموش بۇ مئشە ياشىلىغىنا
باخىرىدى و چوخ اىستە يېرىدى كى، بولبول بۇ دە اونون
قولاقلارىندا همین نغەمە سىنى اوخوسون، دۇياسىن گۈزەل
مئشە لرىندەن، صاف بولاعلارىندا، تمىز درىالارىندا خېر
ۋەرسىز دېيىن ياخشى - ياخشى ايىشلرىندەن دانىشىسىن، آمما
سارى بولبول اونون گۈزلىرى قاراشى سىنداكى بۇ ياشىلىق
ايچىنەدە ئىلە هەئى اوز دردلى نغەمە سىنى اوخويوردو و او، باشا
دوشدو كى، بۇ نغەمە اصليندە اونون اوزونون كۆكسوندن
قوپوب گلن بېر نغەمە دى، اونون اوزونون سون نغەمە سىدى و
بو سون نغەمە جورە او مئشە نغەمە سىنە چئورىلمىر.
سونرا هر طرفى بورموش مئشە ياشىلىغى يوخ اولدو، بولبولون
نغەمە سى دە كىسىدى ويئنە دە هر طرفى بېر بوزلوق بورودو و بو
بوزلوق ايچىنە، او يېنە ئىلە بىل كى، يوخارىدەن آشاغى اوزونە
باخدى، يېنە آغ ساچلارى، آغ ساققالى، گۇم گۆئى آريق
صفتى گوردو، آمما بۇ دفعە داها دىكىسىنە دى، چونكى

كەرىن مىران

بوتون قايناقلار اونون اولوم ايلىنى 722 هجرى ايلى قىئىد
ائىدبى لرىيندى مزارى توركمەستانىن خىوه شەھرىندە دىن. خىوه
دە خالق توى ائەندىن سۇنرا دې دېرىكى پورياى ولۇنىن مزارى
اوستە كىئىرلەر. كۈلشەك زەمینە سىنەد 360 جورە فن- تكنىكىن
پوربایا نىسبەت وئىريلە سى قىئىد اولونور. پوربای ولۇنىن
شەھىرى 1962جى اىلە تاشكىند شەھرىندە چاپ او لوبدور
بۈكىتابىن ئىل يازماسى اوزبەكستانىن شرق شۇناسىلىق مرکزىيەندە
ساخالانىلىرى. ابۇشەعرلىرىندە خالقى اىكىدىلىكە، عالتە، علم آختارماڭ
ا، يالان دانىشىما ماما چاگىرىپ و فلگىن ترسە چئوپىريلە سىنەن،
ايکى اوزلۇ يىنسانلاردان، خرافاتدىزىيەندا او زىنلەرنىڭ كىلەتلى لەننەر.

قايناقلار:

- 1-پورياى ولۇ: مظھر جوانمردى وصفا، عطاء الله بهمنش، مجله
كاوه بهمن 1353- تهران
- 2- خاكسىرەستى: پورياى ولۇ: پىر پەلوانان، شاعر، عارف- محمد
جعفر محجوب 1378- تهران
- 3- رىحانة الأدب، محمد على مدرس تبريزى 1369- تهران

دۇنيانىن تارىخىنى واراقلادىندا ايمكان سىزىدىر كى اورادا
توركلىرىن تأثىرىنى كۆسلىرىمك لمۇيا! بعضى لرى اونو اورتا
آسيازىن (توركوسستانىن) اوركنج شەھرىندەن بىلەرلەر بعضى لر
كىنچەدەن بعضى لرى دە خوى ايلە سالماس شەھرىندەن بىلەرلەن،
آنچاق، هر بىرىندەن اولورسا اولسۇن ھامىسى تورك شەھرى دىن.
پوربای ولۇ اۋىزبەك قەھمانى پەلوانان ماھمودون لقىبى دىن
بعضى لرى پوربای ولۇ يازىبىلار و چوخلارىنىن سىزىدىكلىرىنە
گۈرە « باي » كلمە سى ھامان « بىي » كلمە سى دىن. اونون
تخلووصونو « بىگىار » شكىلىنىدە دە قىئىد اىدىبىدىلر. پوربای ولۇ
جاوانلىق دا گولشەمەكىن با شقا بئۈرك دە تىكىرمىش. ئىلە جاوان
ايکىن چوكلۇ يېئىرلەر گەندىپ آدىلىم بېر پەلوانان اولور. بېر روایتە
گۈرە ھېنديستانىن اميرلىرىندەن بېرى اونو بېر ھېنلى پەلوانان
ايلى گولشىمكە چاغىرىپ.

پوربای ولۇ اونون آناسىنى آغلايان و يالواران كۈرمەندە
بىلە- بىلە يېخىلىپ بىلە ھېنلى پەلوانان اوركىنى شاد ائدە
بىلە بۇ اونون غئيرتىنى و توركلىيۇنو كۆسلىرىن.

قوشا چاین دویغو سازی

آری این ساز بود، و آنکه با انگشتان پیر پر تجربه اش بر روی تارهای خسته و غبارین میزد، آشیق بود. آشیق تر کی، آشیقی که گمنام بود اما ترانه هایش از دیاری آشنا سخن میگفت. سروده هایی که کودکان سبزه ای و ترکی بانغمه های لالایی آن متولد شده بودند و با آهنگ های محزون شدید بیارفانی می پیوستند. در میان این کوهها و دره های سرسبز و استوار به روستایی رسیدم که دیدنش نیز بیشتر به خیال می ماند، روستایی که در میان سینه کوه بنا شده بود و خانه هایش روی همدیگر سوار بودند و انگار که دل زده اند تا خود را به خورشید نورانی و آسمان آبی برسانند و سخاوت دیار بودن را به تمام بودنها توصیف کنند. غروب بود به کلبه آشیق نزدیک شدم، به خانه ای که سالها بود رنگ تازه ای بر رخش نتابیده بود. صدای ساز در انحنای کوهها می پیچید، آشیق همچنان در کنج وجودش در گوشه ای از کلبه خلوت.

«ای مسافر صدای ساز تو را به این کلبه کشانده است یا صدای محزون آشیق» تمام وجودم لرزید و هیچ جوابی برایش نیافتم، خواستم برایش بگویم آشیق من گمشده ام و صدای گمشده مرا به این دیار پر رنگ کشانده است. آشیق آمده ام تا برایم از عشق بگویی برایم از تارهای خسته سوزناک بگوئی، عاشق من از سرزمین آهن و سنگ آمده ام و میخواهم خودم را به آواز الله های طبیعت و سنگ بسپارم.

..... من صدای سکوت را میخواهم که در دلت سالهاست پنهان کرده ای. آشیق برایم از رنگها بگو، برایم از تنها بگو و دوری از غروب. آشیق دستان سوخته و استخوانیش را به طرف ساز ترکیده و خمیده برد و صدای سوزناک تمام فضای را پر کرد. احساس کردم همه عشق، در میان دستان آشیق و ساز پوسیده اش جمع بودند، انگار ضجه های چندین ساله اش را روی تارهای خسته ریخته بود. صدایی که آمیخته با بعض بود شروع به ساز زدن کرد....

(1)

بیر گوزون آچار، بیر گوزون یومار

بیزی یا ندیریر، یامان آیریلیق

آرازی سرین گوردو کله اوامر

بو داری خدیران دومان آیریلیق

خرزی درین گوردو کجه جومار

با شا سا وورور سامان آیریلیق

قان دریا سینا جومان آیریلیق

آمان آیریلیق، آمان آیریلیق

همه جا سکوت شد، فقط اشکهای پنهانش بود که از گونه های ترکیده و محزونش روی ساز میافتاد. خواستم بگویم: آشیق این آهنگ چقدر آشنا بود با اشکهایت، انگار سالهاست در کنار همدیگر فضای کلبه را تجربه کرده اید. آشیق به طرف پنجره چوبی رفت و هنگامی که بازش می کرد، آهی کشید و گفت:

داود فرزامی

به نام زیبا کننده رنگها و آهنگهایی که از دل بر می خیزد و به طبیعت آواز می دهد و در خیال نگاههای طبیعت آرام به سروden سکوت بر می خیزد.

در دوریهای طبیعت زیبای گون که همه رنگها در میانش پهن بودند، آوازی به آرامی آنها را می رقصاند

و مانند نسیم های ملایم پلکهای کوه را نوازش می کرد و در آن لحظه وقی آرام آرام وارد وسعت کوه می شدی، فقط تنها تو بودی و نغمه های زیبای آشیق تر کی و دلش چه پر بود از افسانه های

کودکیش. اگر لحظه ای در کنار بوته های سبز رنگ سکوت می کردی، نغمه های آشیق تو را به وسعت

پروردگاریت می برد و سیر عرفان در میان نوسانات این نغمه های زیبای آشیق تر کی سوزی بود آمیخته با رویش گلهای وحشی، و سرزمینی که حیدر بابای استوار در آن متولد شده بود و شعرهای باوفایی نیز برای سهند و ساو الانتش داشت.

بهار این سرزمین، فرش سبز بر پهنه کوهها و دره های پیچیده می نشاند و تو آن وقت دلت به سوی

لحظه لحظه طبیعت تیر می کشید و چه بهانه ها داشتی برای رازو نیاز با معبودت. در این لحظه های سکوت و سجود و در پنهانی غربت، به آهنگی

گوش می کردی که سالهاست با طبیعت و کوههای همچوارش آشناست و هر تار موی این ساز سخنها دارد از اجداد و نیاکان سرزمین پهناورش. سرزمینی

که باد، حمامه اش گیسوان دختران گندم، دختران انگور و دختران خوش را که شیر زنان این عرصه نغمه ها بودند با آهنگ ساز آشیق می رقصاند و صلابت مردانش را که برای بودنشان افسانه ها داشتند، به تصویر می کشید.

در این مکان کسی نفس نمی کشد. همه جا را زیر پا گذاشتم تا عاشق را بیابم اما خبری از او نبود، عاشق گم شده بود. ساعتها دره ها و کوهها و روودخانه ها را پیش گشتم ولی نیافتم، گفتم شاید از صحبت های من خسته شده است. نامیدانه به کلبه برگشتم تا کوله بارم را که پر از حزن و اندوه بود، برداشته و راهی شهری شوم که همه چیزش سنگ بود و آهن.

در راه وقی لحظه های با عاشق بودن را سرور می کردم، دلم هزار وعده می داد آیا عاشق فقط یک نوازنده است، یا دنبال الهه سرزمینش می گردد. آیا او فقط از دیار بازماندگان «دده قورقود» است یا دیار سارای «و یا سرزمین حمامه های (دمروی) و یا اینکه از شهر شعرهای شهریار آمده است. شهر آین ها و آینه ها. برای چه را در درد طبیعت برگزیده بود.

وقتی وارد کلبه شدم خون در تمام رگهایم بخ بست و تمام بدنم را انگار با سوزن های آهني سوراخ سوپال کردند. هیچ باور لحظه را، عاشق در کلبه بود اما هیچ تنفسی در کلبه نمی شد و هیچ تپشی برای بودن وجود نداشت. عاشق در گوشة کلبه سازش را با دستان مرده اش به سختی بغل کرده بود و برای همیشه به چندین هزار ساله اسطوره هارشه بود.

عاشق به سکوت پیوسته بود، عاشق به رسته بود، و عاشق به پیشواز شب پر از سیاه رفته بود. آن لحظه همه کبوتران سفید برای عاشق اشک ریختند و همه کودکان گندمی و سبزه ای آن سرزمین برای همیشه اندوه عشق را فقط در افسانه ها و شعرها و قصه ها یاد کردند.

«ای مسافر، چیزی که در میان بادهها می پیچد صدای حمامه اسطوره ها بیست که هنوز نخوابیده اند و از خون ما جدا نیستند. از سرزمینی که تو می آیی سالهاست تعریفی از دره ها و دریاها ندارند و خوابی را که نیا کان بدان رفته اند هنوز هم خاک، تشنان را به سنگینی پذیراست. عشق هر سپله دم متولد می شود و هر غروب عاشق را به جنون می کشاند و معشوق چه میداند که سلام غروب چقدر ترسناک است.»

تمام اندام عاشق فقط استخوان بود و انگار در میان تکرار زمان گیر کرده بود، اما عاشق هنوز طبیعت بود و هنوز خواب کوههای چشمها را می دید. نمی توانستم آرام بگیرم به طرفش رفتم و گفتم عاشق برایم از دنیا گو، دنیابی که تو داری و دنیابی که ما برا یش دل بسته ایم. خنده دار و در کنار پنجه راه را به کوهها و صخره ها باز بود سازش را مانند کودک گم کرده اش محکم به آن می کشید. انگار می خواست برای چرخش این هستی حرفی بگوید:

(3)

چاتیب سدن کوچن کچدی

اجل جامین ایچن ایچدی

اولان اولدی، کچن کچدی

بیری آینا بیری پاسدیر

بیری آیدین

گنجه طوی دیر، سحر

نه ایستیردین اولان دنیا

گول آجدیدقا، سو دنیا دونیا

(4)

یامان قورقو ! یغیلاردین !

طوفانلاردا بوغولاردین

نولا یدی بیر داغیلاردین

ایگیت لرین باشین یئین

قوجا لار بوزباشین یئین

قیبلرین داشین یئین

اوزویشنه قالان دویا.

به کجا دل بسته ایم، پس ما از کدامین تبار نیز بودیم؟ نه در میان اینها نه در میان اینها هنوز هم برای بودن تشنه ایم. عاشق من دیگر توان این را ندارم، پس این را کجاست که بدمت حق کو؟ پس چرا عشق در سرزمین عائمه نمی شود. پس عاشق، دینی داشتم این را کجاست. پس آن همه آیین و سنت این را کجاست که مدفون شده اند؟ هیچ سبزینه ای از میان زردی بیرون آیم. عاشق ام را به من برگردان، من نیز از کودکی میگندم و خوش ام، عاشق من سنه ام، تشنه، تشنه عشق.

در حالی که با تمام وجود گلوبم را بعض گرفته بود حرف می زدم و اشک می رختم. می خواستم دلم را که سالهای سال در میان سیمان و آهن خاک گرفته بود تکانش دهم. وقتی سرم را بلند کردم عاشق نبود و کلبه، تاریک و سکوت شده بود، انگار که سالهاست

سەھىپە

مەھدى آژىر سۇرقە

ھەر سۆزىن ئۇنچە «خدا آفرىن» يىن

دوغما تورك دىلىمىزدە

تۈپلەنماسىن سىزە و بوتون

دىلداشلارىمىز تېرىك دىئىرم. من

«مەھدى آژىر» 1366-اينچى يىلدە

تېرىزىدە آنادان اولمۇشىدوم. ايندى

بىر اىلدیركى دىرساندا رىاضى

رىشتە سىنندە تحصىلىمە دوام

اىدىرم. اىكى ايل اولاركى جىددى

شعر دئمە يە باشلامىشام و

ايىدىلىيىكىدە رومان يازماغا دا اوز

گىتىرىمىش.

دئمە لىيەم كى خدا آفرىن ايلە

ايىك دفعە 8-اينجى سايدان

تانيش اولمۇشام. من بۇ درگىنىن

بىر چوخ صحىفە لىرين اوخويوب

و اوونون موحتوالى و دە بىرىلى

سۆزلىرىندىن آرتىقراق فايدالاندىم.

او دور كى سىزىنلە يازىشىماغا

ماراقلاندىم و يېنى جە يازدىغىم

شەعرلىرىن اىكى سىنى (ايتنىقاوم

آغلاغان كۈرلەرىم) سەچىپ و سىزىن

آىلىق درگىنىزە گۇندردىم.

نظاملىق قىچلۇرى (ق)

خدا آفرىن مجلە سىنن زەمت

چكتىرى، دوغوردان اللىرىنىز

آغريماسىن. سىزىن بۇ مجلە

نىسگىلىلى ئىللەرىمىزىن دردو غىمىنندىن

آزالتماقىدادىر. كىچىميش زامانلاردا

يا يىملانان مجلەلرنىن بوش يېرىن

دولدورماقدادىر. دوغوردان اللىرىنىز

آغريماسىن، چوخ گۈزەل واوره گە

ياتان سۆزلى، يازىرىسىز.....

كەلەن توركە مىزى قورۇيماق

طومار قاسىمى (اھەردن)

گلەن حقيقىتى دانماقىدان گىزلمەكىدىن ال
گۇنۇرەك، گلەن گىرچىگە، حقيقىتە ئىنانق،
چەھالىدىن ال گۇنۇرمەسک دۇنبايىزى نەزەر
اندىب... بىزى قارغايىب، ووجدان دانالىجا قادىرى.

گلەن آخтарاق گۈرک تورك نېچە مىليون
نەزەر دىلى دىر، گلەن گۈرک ميراث
فرەنگىنى آرادان آپارماغىن نە قدر گوناھى
واردىر، گلەن گۈرک نېچە مىليون نەزى آنا

دىلىنەن آپارماغىن بىر مقدس ميراثى آرادان
آپارماغىن بىزە خېرى نە دىر؟ بىزىم بۇ دىلە
چوخلۇ عالىملىرىمىز، اوستادلارىمىز، اولو

شاعىرىلىرىمىز واردىرىكى، يىز اوزونەدە بىر گونش
كىيى گۈرۈنۈرلە، ابورىحان بىرونى - سەھروردى
- شمس - بایزىد - مولوى - نظامى - نىسيى -

فضولى - بابك - ستارخان - خىابانى،
بونلار كىيمى مىليونلار اينسانلارىن عالىم لەرىن
دىلىنى سايىماق آرادان آپارماق بىزە خوش
باغيشلاما ياجاق، آدى بىلەنزم اولو صەنت

كارلارى تامماق تامماق دانىشىق آپارماق

خدا آفرىن كىيمى گۈرگۈلۈمىزدە دە وئەرەن

حر كەلتىرىن آن قاباقجىلىق وظيفەسى دىرى.

ئىل قايدان نه آپارا بىلرلىك؟ هېچ نه!

ائىل ادبىاتىندا

سەھىۋەز ايمانى

ايىدى اولدوق باشا - باش بو حسابلا باققال قارداش
 دئىير كىچميش گۇنلەرن يېرىنە، بىر كىندىلى بىر داغارجىق
 قاتيق ساتماغا، شەھەر گۈلەر. او بىر آز دولانىر، گۇرۇر كى، هېچ
 او نون قاتيغىنى دىندىرەنەدە يو خدور. آخىر دا بىر قوجا باققالىن
 تو كانىن قاباغىندا آياق ساخلاشىر، اوندان سوروشور كى، آى
 قارداش ياخشى قاتيغىم وار آلارسانمى؟ قوجا باققال
 دىئير: نېيە آلمىرام بويور كىتىر اىچرى - دىئە، اونتو كانا
 دعوت ئالىع بىر. قاتىغى تە زىيە قويبوب داشلارى دوزە لىندىن
 سونرا، باشلايىر چۈرتەكە ايلە «چاخ-چوخ» ئىل ھە يە با و
 سونرا باخ بىلە - بىلە اىشلەر، دىئە سەن اوج قوروشدا بورجلو
 قالدىن دئىير.
 بوسۇزلىرى ئاشىدەن كىندىلى نىن حىرىصى باشىنا وورور: آى
 كىشى دەلى سەن نە سەن؟ قاتيغىمین قىمتى يو خدور، او سەتە
 لىك سەنە دە بورجلو قالىرام.
 قوجا باققال جاواب وئىrip دئىير: نېيە يو خدور، وار، قوى
 بىرده حسابلايم، چۈرەتەنە يېنە اويان - بويان ئەلە بىر و
 كىشى نىن قاتىغى نىن تولوغونو قويبوب يانىدا دئىير:
 بودا اوج قوروشون عوضى بورجوم قالىدا: دىئە قاتيق
 تولوغونو گۇرۇر قاتيق ساتان كىشى نىن يېنە جىن باشىنا
 ووروب دئىير: بىر دەنە گۇرۇم منىم قاتيغىم نىچە اولدو. باققال
 دئىير قولاق آس دىئىم نىچە اولدو:
 گىتىمىشدىن بىر پوت قاتيق دىئىلدى كى، چوخدا آرتىق
 يارىسىنى حسابا قاتما يارىسى نىن آدىن تو تما
 بواڭلە يېرىر پوت پوت سۆزۈنۈ دە اونوت
 ايکى دفعە چۈرەتكە چىكدىم گۇرمە دىنمى تە ئۆشكىدوم؟
 اوج قوروشا دىزمىمى؟
 قاتيق ساتان كىشى گۇرۇر، بوندان پول آلا بىلە يە
 جىك، او نا گۇرە دە تو كاندا كى بوش كوب لرى بىر - بىرىنى
 ووروب سىندىردى، سونرا، قاتيق دولو پوتلۇغۇ گۇرۇرۇب،
 باققالىن باشىنا اندىرىدى و دىندى:
 ايىدى اولدوق باشا - باش بو حسابلا باققال قارداش

تۈرك دىللە نىشىرىەلرین بىرىنە خدا فەرين درىگىسى عونوانىنا
 مستعار(تاخما) آدلا فەترالار ياغىدىرىلىمىشىدىر. آتالار دئىمىشكن ئىل قايدان
 نە آپارا بىلر. اولسۇن يازىسىنلار آنجاق جورأت، جىسارت، شەمات
 و بىلگى اقتدارىلە، او بىلگى كى، ژورنالىستى و آكادەميك بىللىكە وامە يە
 دايانيز، ياخود پراكىتىك عۆزىزە اساسلانىر. هە بىر تەقىيدچى نىن اوقدار
 جىسارتى اولمەلى دىرىكى ئۆزگەرچەك آدى ايلە ياخود بوجونە قدر
 مطبوعاتدا يازىلىميش و تانىنمىش تخلۇصى ايلە مطلب يازىسىن.
 ازىل باشدان هوپتى اولمايان اويدورما آدلا يازى يازان او زونە ئىنانا
 بىلەمەين شانتاچى يازىچى او ولەدە ئۆزۈ - ئۆزۈ ايلە
 حسابلاشمالى دىرىكى، من اۋۇزم اولا بىلەمەرم، اۋزگەلرى اۋزۇ اولماغا
 سىسلە بىرم، پارادوكسال حال دىرى! ياخود مولانانىن بويوردوغو گەرچە يە
 ضىدىر. او دىئىر: اولدۇغۇن كىمى گۇرۇن و گۇرۇندۇغۇن كىمى اول،
 پايانىن شهرلى اولماق ياخچى دىر اما تەجريش آزىزسو ساپايلە ياشاماق دا
 روانى قوصور ساپىلىر، گۇرۇمسىن آغ يالان، قارما ياخان قوندارما
 يازىچى نىيە اۋزۇنۇ تەجريشلى قىشىد اندىر حال بوكى، بىلە بىر قورخودا
 او نون اورەپىنە يارانىرىكى، گۇرۇمسىن تەجريش دە خدا فەرین اۆخۇنورمى؟
 دوزدۇر اۆخۇنور اما تەجريشلى قارداشىمىز اولا مطلبىنى بىزىم
 اۋزۇمۇزە گۇندرەملى ايدى. چونكى بىزىم نىشىرىەنин اۆخۇجوسو ايدى.
 اگر بىز درج ائتمىزدىك اوندا دىگەر نىشىرىەلرە (اولكەنن بوتون
 نىشىرىەلرەنە) مراجعتى اندە بىلردى.
 او بىرى طرفدىن مطلبى نىش ائدن نىشىرى بىلەمەلى دىر) آن آزى مطبوعات
 قانۇنون ئىفباسى كىمى) كىمىن، كىمسە يە تو خماق اولماغا ايزسىز
 مطلب درج ائتمىك ژورنالىستى ائتىكا قايدالارينا ضىدىر.
 دوزدۇر بىز قبول ائدىرىكى تەكىنلىكى، املا و دىگەر قصورلارىمىز وار و
 بىرده اعتراف ائدىرىكى كى، بىز جان و گۇئۇنلەن نىشىرىەمىزىن نىش
 او لۇنماسىنا هيمت ائدىرىك. و يوخ آلىن و دۇرۇمۇمۇزۇن آجىنا جاقلى
 وضعىتىنە بىلە فەرەنگى اىشى دە ئېرىنچە يېرىنە ئېتىرىرىك و بونۇنلا دا
 غرۇر دۇپۇرۇق.
 او كىسلەركى اۆزلىرىنىن يېرىنى بىلە بىر ايجىتماعى و مدنى مضمۇنلۇ
 نىشىرىەلرە تاپا بىلەمەلىر اۋز پىس نىتەلىرىنى، قارادوشونجەلرەنى خالقا
 سىزىدىرماق اىستە بىرلە.

اما خالقىمىزدا بىلەركى، بونلار او اينسانلار دىرىكى، حتى گەرچەك
 آدلارى ايلە بىلە تەقىيد ادبىاتىنا ياخىنلاشا بىلەمەلىر. كاروان كىچىر،
 ياخود قىش اۋتەر اۆزۈ قارالىق كۆمۈرە قالار. بىز تۈرك دىللە نىشىرىەلر
 آراسى موناقىشە يارانماغان ئىلەيەنە اولاراق بىر اويونو دىسىسە تلقى
 ائدىر و خالقىن و تارىخىن اونلاردا جاواب و ئەرەجە يېنە ئىنانىر. ساغلىق
 اولسۇن ياشا يارىق گورەرىك. وطن اوچۇن ياشا يانلار ياشادىرلار.

آذربایجان آنترروپویولارن تسلیم و فورمالشماش

(اسامی انسان آذربایجان و شکل گیری آن)

آذربایجان (تورک) شخص آدلارینین دیلچیلیک تحیی ایله باغلى نشر اولونان درلمه و مونوگرافیالارین چوخنلوغونو نظره آلاراق اونلارین بعضى لرینین يالنیز آدینی چکمک و عومومی- نظری موناسیبیت بیلديرمک له کیفایت له نیریک. لakin یئری گلديكجه آراشديرما قونوسو ايله دولايىي باغلى اثرلره گننىش يئن وئريلە جك.

آذربایجان اونومالوژى سينين اونملی ساھە سى اولان شخص آدلارى نين تدقىقى بويوك ماراق دوغورور.

آراشديرجيلاريميزين قيد ائتدىگى كىمى شخص آدلارى هەچ ده بىردىن- بىرە يارنامايمىشدىرىن. اونلار چوخ اوزون بىر تارىخى يىكىشاف يولو كىچمىش توپلۇم ياشامىندا ايسانلارى آدلاندىرىماغا، بىر- بىرىيەن فرق لندىرىمە يە خىدمت ائتمىشدىرىن.

آنترروپونىم لر بارە سىنەدە موعىن بىلىم سل دوشونجه لر سوپەلە نېلىكىن اونلارين بعضاً موختليف تارىخى آشيرىم لاردا (مرحلە) چئشىدى آد سىستەم لرینين ائتكى سىنه معروف قالمالارى نظره آلينامايمىشدىرىن. اودوركى، چاغداش شخص آدلارى بارەدە يورودولن فيكىرلار اسکى تورك آدلارينين رئال منظرسى نى تام احاطە ائتمە مىشىدىر. اونو دا قيد ائدك كى، دونيانىن ان زنگىن آد سىستەmine مالىك اولان اسکى توركلارده اۆزو ايلە ايلگىلى آد، سوئ آد، لقب، تى قول و س. ايلە آدلانىرىدىلار.

چئشىدىلى قورولوش ماھىك اولان اسکى تورك آدلارى شخصىن توپلۇمدا توپلۇمسال دورومونو دا اۆزۈنەدە عكس ائتدىرىدى. آذربایجان (تورک) شخص آدلارينين اطرافلى گىئىش تدقىقى آرخائىك آپپىياتيو آرخايىك لە شىن آپپىياتىو عىنى ايلە چاغداش ادبى دىل دە ايشلە نى شخص آدلارى موعىن لشدىرىه بىلر. هم دە تارىخى فونوتىكا، كەلىسكولوژى، مورفوپولوژى و سىنتاقيسىلە باغلى زنگىن ماترياللار و ئىرير، ئىلچە دە سوزلارين ايلكىن سئمانىتكاسىنى، فونو- مورفوپولوژى تركىيىنى فونكسىياسىنى، موتىولىشمە معيارلارينى و س. موعىن لشدىرىه بىلir.

آذربایجان (تورک) منشائى شخص آدلارى بىزىم ۱.۱-۳ مىن ايللىك دن باشلاياراق بو گونه كىمى گلپىش حتى ۸ عصردن سونرا اسلام دىنى واسىطە سىلە شخص آدلارىميزا داخىل اولان عرب شخص آدلارى اونلارى سىخىشىدىرىپ ايشلەك

آذربایجانىن تارىخى كىچمىشى، جوغرافى موققى اهالى سى نىن ائتنىك چئشىدىلىلىي دىگر قونشۇ خالقلارلا توپلۇمسال ، سىاسى، اكونومى ايلگى لرى اراضى سى نىدە گىنۇ اوزوجو ساواشلار اونون اونوماستىكاسىندا دا اۆز عكسينى تاپمىشدىر. ايستر عرب، ايشغالى، ايسترده روس اسارتى و باشقالاردى دووروندە توپونىملەر و آنترروپونىملەر موعىن دەيىشكىلىي اوغرامىش، حاكم خالقىن دىل اوزللىكلىرى و اونوماستىكاسىن قىسماً اويفۇنلاشىرىلەمىشدىرىن. آذربایجان اونوماستىكاسى نىن اوزللىك لە شخص آدلارينين اولوشومو، فورمالاشماسى و گلىشىمە سى نىدە اراضى دە ياشايان آذ سايلى قووملىرىن دە ائتكىسى اولموشدور. آذ سايلى خالقلارين سىيچ ياشادىغى يېزىرلە يېزلى خالقىن دونيا گورۇشونو، مېفيك تصوورلىرىنى و دىلىنى اوزوندە عكس ائدىرىن آنترروپونىم لر (اونماستىكا واحيدلەر) يارانمىشدىرىن. بۇتون بونلار آذربایجان اونوماستىكاسىن اولدوچا زنگىن رىنگارنگ عىنى زامان دا موركى بىر سىستەمە مالىك اولودوغونو گوستىرىر. آذربایجان دىلچى بىلگىن لرینىن بىر چوخ دېرىلى آراشديرمالىرىندا اولكە اراضى سىنەدە كى اونوماستىكا واحيدلەر آراشديرىلەمىش، اونلارين توپلانماسى، تصنىفى، سىستەم لشدىرىلە سى و دىلچىلىك چۈزمۇ ايلە ايلگىلى اوغلو آراشديرما اثرلىرى يارانمىشدىرىن.

آذربایجان اراضى سىنەكى اونوماستىك واحيدلەرن اكتىرىتى تورك منشائى دىر. بورادا بىر يۇئۇ اونوتىماماق لازىم دېرىكى، اولكە سىنەلارىندان كىناردا- كۈنىتى آذربایجان داباتى آذربایجان دا، كورجوسitan، داغستان، افغانستان، (عيراق)، توركىيە دە آذربایجان اونوماستىك واحيدلەرى موجودور. بۇنۇنلاعلاقە دار آراشديرمالىرى آپارىلەمىش وابىندى دە آپارىلەر.

آذربایجان (تورک) دىلى تارىخى نىن، دىلىنىن گلىشىمە قانونا اويفۇنلۇقلارىنин تدقىقى اوچۇن اونوماستىك واحيدلە مادى دلىل كىمى موهوم اهمىت كسب ائدىر. بو جور آراشديرمالىر اونوماستىك واحيدلەرن، خوصوصىلە آنترروپونىملەرن تصنىفى، چۈزۈمۇ، اونلارين بىر چوخ سورونلارينىن حلى اوچون زمین يارادىر.

اەل آشىخى فتح الله رضائىانىن گنج
ياشلى اوغلان اوولادىنин دونيادان
گئتمە سىنى تسلیت دئىيرىك

لیینی آدلاری هم قیمی، هم ده چاغداش دورو ورد توپولو اویه سی اوچون
الدوچا بوبیوک اؤنم کسب انتقیشدیر. آد - عادت عنعنه لرین، دینی آبین
لرین اونلارین اشیاوی رمزلارینین (سیمگه) سوز واسیطه سیله عکس
اندیلمه سی شکیل ینده مئداننا چیخمیشدیر. آد تکجه موعین سوسیال
فردلر دایره سینده شخص لرین ضروری اجتیاج لارینی تامین اتتمک
فوتنکسیاسینی ایفاده ائتمیر.^۱

ش. سعدیوئون ماراقلی بیر فیکرینی دیقته چاتنیره ماق ایستردیك. او قید ائدیرکى، آنتروپونوميك واخیدلرین مىللى (اولوسال) اتىكت ايشله مى اساس اولمالى دىير. آد وئرمە نىن پرنىسىپ لەرىنى دوزگۇن موغۇن لشىدىركە لازىم دىر. يېتى دوغولان اوشاغىن آدلاندىرىيلماسىندا آدين معناسىندا دىقت يېتىرمه بىن واجيب لىينىه اوستۇنلۇك وئركىم گۈرك دىر. تارىخى و اولوسال آدلارا اوستۇنلۇك وئرمەك لازىم دىر. آدلاردا چوخ كومپونونتلىبى ئىتىل تك كومپونونتلىبى مقبول حساب كىمىمى آدلارين وئرىلمە سىنى موثىق قبول ائتمىر.

آ. قوربانون چوخ ساحه لى علمى يارادىچىلىغىندا شخص آدلارى مسئله لرى اساس يىژلردىن بىرىينى توتور. اونوماستىك ئىكسيكانىن دىل كىملىقىنىڭ گوره آراشىدىرىلىمىسى ايله داها چوخ مشغۇل اولان بىلگىن بىلە قىناعته گلەرى كى، آذربايغان شخص آدلارينىن 70 انتۇنۇم و ھېرىونىم لرىن ايسە 100 فايىزى مىللى دىل (تۈركى) واحيدىلرى اساسىندا فورمالاشمىشىدەر. او داها سوۇزنا قىد ائثيرىكى، يازىلى ادبىيات دا اونوماستىك واحيدىلر و رسمى دوولت سىنلەرىنده عكس اولۇنان رئال اونوماستىك واحيدىل دىر. ۳. عادىلۇو، آ. پاشا يئۇلە چاپ ائتىدىكىلرى آذربايغان اونوماستىكاسى اثرىنيدە شخص آدلارىنى ايكى گروھا بولۇرلار: اساس آد كاتقۇرۇبىلارارا و كومكچى آد كاتقۇرۇبىلارارا. مؤلیف آد قويىما زامانى اوچ پرينسىپە (مىللى لىك، تارىخىلىك و چاغداشلىق) عمل ائتمە بىن ضرورىلىيلىنى اساسلى دلىل اداھە شەھىتلىكلىرى.

۴. عادیلوو شخص آدلاریمیزدا کیمیا، ماکینتا (ماشین)، تاریخ، اودول، موکافات، تراکتور، سامانوار، کومباین، کولخوز و س. کیمی آدلارین اصل شخص آئی کیمی ایشلک آدلار جرگه سینه داخلی او لا بیلمه سی سببینی قید ائدیر . شخص آدلارینین تاریخی موقایسه لی تدقیقینه دایر(- آی فورماناتلى) آدلی مقاله سینده - آی فورماناتلى شخص آدلارین اتیمولوژى سیندن خاص آی، قاج آی، توکاى، آلمائى، آزاي و س. کیمی شخص آدلاریندا موحافتیه او لوندوغۇنۇ گوسترنىر .

ن. صاديقوو اوزونون يوكسک ليسانس نامزد لىك تزييندە آدلارين
يارانسامىي اجتماعىي، حيات دا موقعي، اونلارين فونوتىك، ئىكسىك
سېماناتىك اوزلilik لرىدىن گىنىش صوبجىت آچىر و يئنى فىكىرلار اىرلى
سۇرور.

- 7- م. چوبانو. فامیلیبا. تخلص. تفلیس 1987

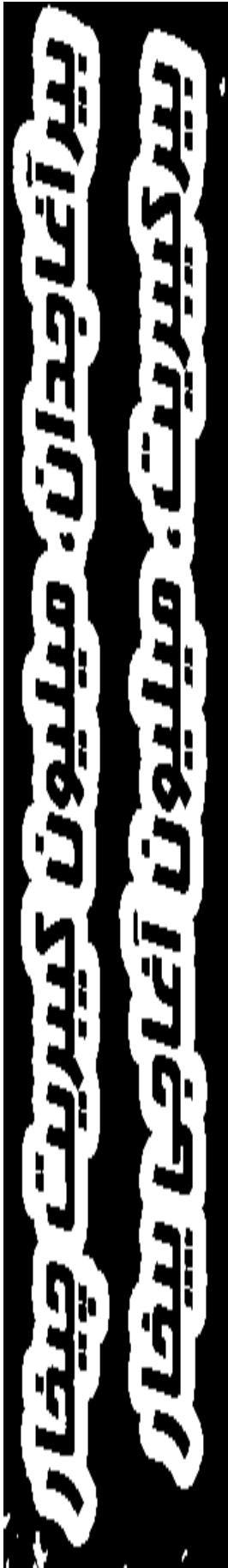
8- م. عادیللو، ز. وئردىئو، ف. آغاينوا. ايصالى دىلچىلىك ترمىنلىرى، باكى

9- ت. حاجىتىو، ك. ولى بئو. اذربايجان دىلى تارىخى، باكى 1983 ص 28

10- آ. تانرى وئردىئو. ترک منشائى اذربايجان آنتروپونيم لرىنин لينىفوسىتكى تدقىقى (دوقۇرلۇق ترى) باكى 1997 ص 5

11- ف. شاهبازلى، تورك آد قويىما مدنىيىتى، AOP 5، باكى 1995، ص 157

12- و. يonus اووا، اورخون يىنى سى آبىدە لرىننە شخص آدلارى (خلاصە تىز) باكى 1999 ص 11

KÜSÜBDÜR

Zaman kecdi, yaxşı döndü yamana
Cəmən gülən, gül cəməndən küsübdür.
Bir-birinə millət yağı kasılıb
Yalan deyen, düz deyəndən küsübdür.

Önümüzde nə cığır var, nə işiq
Göyə deyil, yere səcəd qalmışq.
Mədəmizin həşrinə qalmışq
Bedən ruhdan, ruh bedəndən küsübdür.

Bir-birindən ağır gəlir günümüz
Vallah, yaman qalınlaşdır gönümüz.
Cahillərə tapşırırdı dinimiz
Din bu xalqdan, xalq da dindən küsübdür.

Göy üzündə baxtımızın bürcü var,
Tale ilə zəmanənin mərci var,
Bu günlərin geləcəyə borcu var
Ön arxadan, arxa öndən küsübdür.

Bir-birini anlamayır nəsiller,
Öz yerini dəyişibdir fesillər,
El torpaqdan ayrı düşüb o qədər
Əkən yerden, yer ekəndən küsübdür.

Yuxarılar al çəkmədi nəfindən,
Bes-on yerde saray tikdi kefindən,
Birçox loxma çörek üçün evindən
Perik düşən el, vətəndən küsübdür.

AĞIL BAŞQA, ÜRƏK BAŞQA

Bir-birinə bənzəsə də,
Yel başqadır, külək başqa.
Ətri də xoş, rəngi də xoş
Gül başqadır, cıçək başqa.

Hər diki yoxus bilmə, gel,
Hər meyi meyxos bilmə, gel.
Hər uçanı qış bilmə, gel
Qış başqadır, böyük başqa.

Hər dərdinə ortaq mənəm,
Hər ağrını tən bölnəm,
Sən çəkənsən, mən gelənəm
Gəmi başqa, yedək başqa.

Haqqın yolu-öz yolumdur,
Əyilməyən düz yolumdur,
Xeyirlə şər sağ - solumdur
Şeytan başqa, məlek başqa.

Bir diləyə mən cağandım,
Gah qazandım, gah talandım.
Ömrüm boyu haçalandım
Ağıl başqa, ürək başqa.

Dilək oldu mənim adım,
Pərvazlandı qol-qanadım,
Çatmadı səbrim, inadım
Əməl başqa, dilək başqa.

سنین اوره بین

ابراهيم كويچايلى

عومرومە گونومە دونن ياراشيق

اونلارسيز بوعلام

دونيا قاريشيق

گوزلریندە نوردو

يولومدا ايشيق

گوزلرین، گوزلرین، سنين گوزلرین

اوزومده، گوزومده يئل اولدو، آسى

ائله ييل ساج دئيل ايلىق نفسدى

دلى بير ايستكدى

اوينا هوسى

ساچلارين، ساچلارين، سنين ساچلارين

آلرین ساچىمدا دومان اولدو

اوولان حوسنونه حيران اولدو

بو باخت، طالعى عومان اولدو

اللرین، اللرین، سنين اللرین

قلبيمى، قلبىمىن كوزو ياندىرىپ

نغمىسى، شعرى

سوزو ياندىرىپ

سئوگى ايشىغىنى اوزو ياندىرىپ

اوره بىن، اوره بىن، سنين اوره بىن

در مصاحبه شماره قبل ص 27 خام خانوادگى
آقاي ساساشى. بە اشتباه سماھانى درج شده
بود جىنوسىلە تصحىح مى گردد.

گوزلە ئاشۇرە

كىتىرمىشدىر آنچاق باغىشلاكى گئچە يادىمدان
چىخىدى سنه وئەرم دئدى، اوغلان تجىق سۈپىزە كە
مكتوبو آلىپ لاكن ساوادى نين آز اولدوغۇنا گوره
ايالان - قورباغا شكىلندە يازىلان مكتوبو ان چىتىلىك لە
او خويوب و آناسى نين سرت خستە اولماسىنى باشا
دوشدو، آصلان كاغىذى دۇنە - دۇنە او خودوقدا،
ياندىرىجى كۆكسولر اۇتۇرۇر و گوناھسىز گوزلېنىدەن
يازىن نىشسان ياغىشى كىمى ياشلار پىر - پىر الە نىردى ،
مهربان خالاسى، اوونۇن تو تقونلوغۇنو، ائلە جە دە بولۇت
ساياغى چاغلاماسىنى دويىدوقدا : خالان او، قارا گىلە
لرينه قوربان، سنه گلەن قادا، منه گلسىن دئدى، مكتوب
دا، نىچە قارا خېر يازمىشلاركى، سەن او نۇ او خودوقدا
بوقۇمۇر ناراحات اولدىون؟ دە گۇرۇم، يازىق باجىم و
باجىم او شاقلارىنىن باشىنا نە گلمىش؟ يوخسا
اونلاردان..... آصلان، گوزلېنى سىلىپ و باشىنى
قالدىراراق: يوخ خالا ناراحات اولماين ائلە بىر زاد
يۇخدۇر، آنامىن بىر بالاجا يۈنگۈل خستە ليكىنى
مكتوبدا يازمىشلار دئدى :

اورە گى كۇرە كە منصورە خالا بو سۈزۈ دىنلىرىكىن،
اللىرىنى دىزلىرىنە چىرپاراق: واي يازىق باجى، آدامسىز
جانىنا باجىن قوربان دئىه هاراي چكىب، هونكۇرتمە ايلە
آغلادى. منصورە نىن، كىچىن ايل ياز فصىلىيندە
آصلانىن آناسىنا دئىيكلەر سۈزلىر يادىدا دوشىرە كە
دىن اولا، آخى سىن، او خارابا كىنە كىمین واردىر و
هانسى خوش گۇنلەرىنە گۇوهنىرسن دئى؟ بىلدىر
كىنە قوناق اىكىن شەھە كەچمگىنى رجاء ائتدىم آنچاق
او، منىم سۈزلىرىمى قبول ائتمە يىب، من آلتى خىرىم -
خىردا قورا كىمى او شاقلارىم ايلە، او جو - بوجاغى بە
لىلى اولمايان شهرەد كىچىنە يىلمەرە م دئى: كىندىن هەنج
بىر نە بى دە اولماسا، هامى بىر - بىرىنى تانىسir و
آداملارىندا محبت - سئوگى، اينام واردىر،
قۇنشۇلارى بىر - بىرىنە مهربان اولدوقدا، هايىندا -

او ايل قىش سرت سۈپىق و سازاقلى گلمىش ايدى،
كىچىك چىللە نىن لاب اوغلان چاغىدى كى، كوجە
باجادا، قارا لىدىن ترپىنك اولمۇردو، داملارىن
ناودانلارىندان آسیلان بوزلار سۈنگۈسەياغى يېرىن
باغرىنى تو شلاپىشىر، بوسېتۇن چول - بائىر، آع
گىشىمەن گىشىنەر كە يومورتا شكىلەن دوشموشدو.
داغلارىن ذىرىوەلىرىندا يەلەن دومان موغۇل و چار
قوشۇنلارى نىن، شەھرى محاصرىيە سالمالارىنى
خاطىرلا يىرىدى، هاوانىن چىسگىن و چووغۇنلۇغۇ
اورە كىلرى سىخىمان، روحلارى سارسىدیردى،
خاوانلارىن قۇرغۇنداكى، سرو، قره آجاج و سۈزۈر
آغابجلارى نىن، قارىن، آغىلىغىندان قول - بوداقلارى
ايلىك، يېرە سالامالا گلمىشدى داها دوغۇرسو «تو»
دئىيردىن گوپىدە دۇلۇرەو. آنچاق هاوانىن سۈپىق و
او شو دوجو اولماغانىنا باخما ياراق، گونو دوغۇمۇش
كۈرە كچىلەر چىگىن لرىنىدە تاخنابىر كۈرە كە آى قار
تۆكدورۇن هارا يلىرىدىرلار، مدرسه لرىن بوتون
كالاسلارى، هاۋانىن سۈيۈخلىغۇ و قارىن آغىر اولماسپا
گۈرە تعطىل اولۇنمۇشدو. يالنىز فرش فابرىيکا يىندا
چالىشان اوغلان و قىولار سۈيۈقدان بوزۇشۇش، اللرى
قول توقلارىندا، اوزلەرى رەسمىز شاختانىن شاپالا غىندا،
تەنديرىن اوستوھ قويولان ارسىن ساياغى قىپىدە
قىرىمىزى قىزارمىش و اورە كلىرىنىدە سەچچىگىن لىيگىن
آجىلىغى، ئاظىيم اپابالارا قارقىش اولسىن دىيە اىلمىك
سالماغا كىتىرىدىرلەر. بو آجى خاطىرە 1350 - جى
ايلىن بەمن آجى نىن 20 اجى گونو ايدى، او، سىسىلى
سازاقلى و اشسىپ قارلى گوندە، اصلان ايسە باشقان
او شاقلاركىمى هەر گونز ايشلەدىكى نىڭارىستانلى حاج
حسىن كىشى نىن هرش قابرىيکاسينا گەتمىشىدى. او، گون
اور تائىشە بى اوچۇن، ائوه قايداركىن اونۇ، اۋز دۇغا
قارداشىندان اوستون سايان منصورە خالاسى، بىر
مكتوب گوستەر كە: خالان قوربان، بونو دونىن

اشرف عابدی (مشاور خانواده)

راهکارهایی برای کاهش احتمال اعتیاد

در نوجوانان و جوانان

بهترین عامل بازدارنده جوانان و نوجوانان از ابتلاء به اعتیاد چیست؟

والدین، مؤثرترین عامل در نحوه زندگی روزمره فرزندان بشمار می‌آیند. لذا، روش‌هایی را که در پیش رو دارید به شما کمک خواهد کرد تا از گرفتار شدن فرزندانتان در دام اعتیاد، پیشگیری نمایید. از همین حالا می‌توانید به کارگیری و تمرین این مهارت را آغاز کنید.

الف) فرزندانتان را دریابید:

- 1) برای با هم بودن زمان خاصی را در نظر بگیرید.
- 2) از سؤال کردن نترسید.
- 3) سعی کنید هنگامی که فرزندتان از مدرسه برمی‌گردد، در خانه باشید.
- 4) با یکدیگر و دسته جمعی غذا بخورید.

ب) برقراری ارتباط مؤثر را یاد بگیرید:

- 1) شنونده خوبی باشید.
- 2) واکنش منفی نشان ندهید.
- 3) "کاملاً" واضح و روشن صحبت کنید.
- 4) از فنون ایفای نقش استفاده کنید.

ج) قانون مدار باشید:

- 1) مقررات وضع کنید.
- 2) فرزندتان را در بیرون از خانه کنترل کنید.
- 3) با خانواده‌ای که فرزند شما برای مهمانی به منزلشان رفته است، تماس داشته باشید.
- 4) به قرزندان خود بیاموزید تا به راحتی بتوانند مهمانی هایی را که در آن سیگارو مواد مخدر مصرف می‌شود، ترک کنند.
- 5) به ندای درونی خود گوش دهید.

وایند، تویوندا – یاسیندا بیر – بیرلینه یار دیم گوسترب و دادینا چاتیلار لاکن شهربله دئیل، اورادا هامیلار اوز هایینا فالمیش، ائله بونا گوره ایسه، نتجه دیزلر، ایت ایه سین تانیمیر. منصوره خلا، درینده ن بیر آه چکره که: ای یازیق باجی، آخی بیر

کندین کی مکتبی، خسته خاناسی، حمامی، برقی، حتا دوز-امللی بیر اوتوریول – یولا جاغی اولمویا، قوربانین کسیلیم دها اورادا یاشاماغین نه حوسنو اولا بیلر؟ اصلاح تام دقت ایله خالاسی نین سوئزلرینی دینله دیکده، قهره نه ک: دوغرودور خلا، من ایسه شهره گلمه میشه ن اونجه بتون سن دئدیکارینی آناما سویله دیم دئدی. آنجاق او: اوغلولوم، من آتائین یورت – یواسین، ایستی او جاغین بوراخیب غربت اولکه یه گنده بیلمرم دئدی: – توتالیم کی آتام و باجی لاریم شهرده یا شیرلار. عوضینده اوز کندیمیزده هامی بیزی تانیاراق حورمت اندیر و قونشو لاریم ایسه منه باجی – قارداش سایلیلار. دها دو غرسو منیم روحوم بو کندین داغ – داشی، کوچه – باجاسی و مهربان آدام لاری ایله دومو که اولمش ائله بونا گوره ده هنج و اخت اونلاردان آیریلا بیلمزا! آصلاح درینده ن بیر کوکس اوتوره رک: آه، یازیق آنا گوره سن ایندی نتجه دورم دادیر دئدی؟

دوغردانه، آنام اوزو دئمیش کن ان ازلده ن بله طالعی قارا یازیلمیش، یادیمدادیر کی قیش گنجه لری کورسونون پهره سینده، بیزی یوخویا و ثرمک اوچون، اوره ک یاندیریجی و هیجانلی ناغیلار سویلرددی. دئمک بو سیوتون دئدیگی کدره لی و غصه لی داستانلار آنامین آجی و آغیر گنجه جه ییمیش. آه، یازیق آنا او سین دونه نین، بو ایسه بو گونون، چرخی دئنسون فلکین قان ایله دی اوره بین، هر نه آرزوی ائله دین یالان اولدو دیله بین.

بو و فاسیز و رحیمسیز دونیادا، دایما چتینلیک لرایله قباق – قارشی اولدونساندا، آنجاق آمانسیز فاسیرغا (طفوان) لارسني دیزه چوکدوره بیله مه دی. بیر بولوک کیچیک اوشاقلاری نین قایغی سینی چکره ک گنجه – گوندوز جهره ایرمک و اوز گه لره اریشته کسمکدهن بله یورو لماساندا، اونون – بونون چشتیلی قاخنجقلاری گوز گو کمی اوره یینی سیندیراراق سارسیتدی و باختین کیمی قاپ – قاراساچلارینی، آغ آپیاق، آغارتدی.

دیگران خویان

سید آرخیش - خوی

محوطهای باز و بزرگ در داخل شهر بود. چندین خانه در اثر انفجار و برخورد گلولهای توپ ویران شده و باعث بسته شدن کوچه شده بود. ما با زحمت از آنجا عبور کردیم و به راهمان ادامه دادیم. بسرعت خود را بواسطه شهر رساندیم.

- توپ دهان گشاد انتظار ما را می کشید. توپ را کشان کشان بنزدیک دروازه تئلی آوردیم. و با کمک چند نفر دیگر آن را بزمت روی به روی دروازه تئلی کشیدیم. از بالای بارو میتوانیم توپ بزرگ ارمنیها را که در محله «تازه کند» مستقر شده بود ببینیم. «تازه کند» دهکده کوچکی بود که در نزدیکی شهر و مستقیماً روپروری دروازه «تئلی» قرار داشت. ارمنیها مرتبا توپ را پر میکردند و بطرف شهر شلیک میکردند. تقدی در حالیکه با توپ ور میرفت گفت:

- من توپ را با باروت پر کردم. حالا بجای گلوله نمیدانم چه چیزی داخلش بربیزم؟

یکی از مدافعان که اسمش یادم نیست، گفت:

- زنجیرهای فلزی را پاره کرده، داخلش بربیزم.

تقدی گفت: آره زنجیر بهتر است. از اینجا ارمنیها را به گلوله میبندیم. چند نفر بدنبال زنجیر رفتند. سربازان ارمنی گاهگاهی نزدیکی خندق میرسیدند. ولی با گلولهای مدافعان عقب مینشستند.

- حالا وقت شوخي نیست. ما توپ از کجا بیاوریم؟

- مگر وسط شهر توپ نیست؟

- اون که گلوله نداره.

- اون از توپهای دهان گشاد است. با آن میشود همه چیز انداخت. حالا زود باش بیا بریم توپ را بیاوریم. باید تقی توپچی را هم پیدا کنیم.

خلیل بسرعت از پلهای برج پایین رفت و من هم پشت سرش پایین رفتم.

در بالای بارو تقی را هم پیدا کردیم. آنگاه باسرعت سمت وسط شهر دویدیم.

این توپ را فقط برای اعلام زمان شلیک میکردند و از زمان فتحعلی شاه در خوی مانده بود. در بین راه به ابراهیم غلامی برخورد کردیم وقتی موضوع را به او گفتیم. ابراهیم گفت:

- توپ را به بالای بارو ببرید.

من گفتیم: کدام بارو؟ به کدام دروازه؟

- به دروازه تئلی (telli)، درست روپروری آن دروازه، توپ ارمنیها قرار دارد. خلیل گفت:

- بردن توپ به بالای بدن (بارو) مشکل است.

ابراهیم گفت: از آنجا میشود بر ارمنیها مسلط شد.

تقدی گفت: حالا بباید برویم...

از چندین کوچه تنگ عبور کردیم. در بین راه مردمی را میدیدم که به محله «یژریه‌سی» میرفتند تادر آنجا پناه بگیرید. محوطه «یژریه‌سی» نمیدانستم به این حرف او بخندم یا کریه کنم آخر سر گفتیم:

- نمیدانم! ولی باید توپهای آنها را نابود کرد.

ناگهان، گلوله توپی به بالای برج جایی که من و دیگران (علی-) حسین- خلیل در آنجا بودیم اصابت کرد و گردوخاک همه جا را فرا گرفت. به درستی اطرافم را نمی دیدم. حس کردم یکدفعه زیر پایم خالی شد و به پایین افتادم. بدنم بشدت بجای اصابت کرد. درد در همه جای بدنم پیچید. مدتی در حالت نیمه بیهوش ماندم...

وقتی به خود آمدم، دیدم که به راه پله برج پرت شده‌ام. درد در پشتم پیچیده بود، به هر زحمتی بود از جای بلند شدم.

داد زدم:

- کسی که صدمهای ندید؟

صدای خلیل برخاست:

- چرا؟ گلوله توپ، حسن را برد.

سرش از تنش جدا شده. نمیدانم سرش کجاست؟

یا ابوالفضل... خودت چی؟ زخمی شدی؟

- نه فقط یک خراش جزئی در پایم پیدا شده!

علی درست میگفت: باید توپهای ارمنیها را نابود کرد ولی چطوری؟

دستی بر شانه‌ام خورد. خلیل بود.

- چی شده خلیل؟

- یک فکری کردم.

- چه فکری؟

- ما هم میتوانیم با توپ به آنها شلیک کنیم.

ناگهان، سه مرد که از سربازان ارتش
عثمانی بودند دیدیم که بسرعت
بطرف دروازه حرکت میکردند. هر
سه لباس سربازان ارتش عثمانی را
پوشیده بودند و مسلح به اسلحه
عثمانی بودند.

خلیل هم که مثل من متوجه آنها شده
بود فریاد زد:
- قشون عثمانی رسید نجات یافتیم.

خلیل بسرعت از پلهای برج پایین
رفت. من هم بدنبال خلیل از پلهای
پایین رفتم. پشت سر ماهم دیگر
مدافعان که در برج مشغول دفاع
بودند از برج پایین میآمدند.
در پایین برج حاج محمد رضا گفت:
- درست است که سه نفر عثمانی به
اینطرف میآیند؟

خلیل با شادی گفت:
- درسته! زود پل خندق را پایین
بیاورید و دروازه را باز کنید تا داخل
بیایند. باید بدانیم ارتش عثمانی کی
به اینجا میرسد. بیاید برویم بالای
دیوار، از آنجا بهتر میشود آنها را
دید.

وقتی به بالای دیوار دروازه رسیدیم
در آنطرف خندق سه مرد را دیدیم
که منتظر ایستاده بودند.
با دیدن ما یکی از آنها با صدای بلند
و به لهجه استانبول گفت:

- بیز اسلام قوشوندانیق... ایچری
گلمهک ایستیبوروق...
خلیل گفت:

- زود باشید دیگه! دروازه را باز
کنید.

سید حمزه که یکی از مدافعان بالای

بارو بود ۳۰ سال سن داشت. گفت:

- احتیاط را نباید از دست بدھیم

ممکن است از ارمنیها باشند که

- زود باشید دوباره پر کنید.
باید سربازان ارمنی را از اینجا

بزنیم:
- حسین... زود باش برگردیم
سر جای خودمان. تقی خودش
میداند چه کند.

خلیل بود که برگشتن به سرجای
خودمان را سفارش میکرد.

- خیلی خوب خلیل زود باش برویم.
من و خلیل بطرف دروازه شهانق به
راه افتادیم، در حالیکه تقی با سه نفر
دیگر مشغول پر کردن دوباره توب
بودند...

در بالای برج دروازه شهانق مدافعان
مشغول دفاع و جنگ بودند.

نژدیکیهای ظهر خلیل گفت:
- حسین!...

با تعجب گفتیم:
- چی شده؟!

- مدتی است که توپهای ارمنیها
خاموش هستند.

- خوب منظورت چی است؟

- نکند گلولهایشان تمام شده باشد.

- نمیدانم.

- چند دقیقه‌ای هم است که سربازان
ارمنی حمله نمیکنند. شاید دارند

نقشهای میکشنند.

ناگهان فریاد مردی از برج دیگر
دوازه بلند شد:

- ارمنیها دارند فرار میکنند... دارند
بسرعت عقب میروند.

من فورا از جا حرکت کرده، مشغول
تماشای اطراف شدم. در سمت راست

عدهای از سربازان
ارمنی بسرعت مشغول عقب نشینی

بودند در حالیکه مواطن اطراف خود
بودند.

فریاد شادی مدافعان از برج و بارو به
آسمان بلند شد.

توب بزرگ ارمنیان که در «تزة
کند» مستقر بود بدون انقطاع
شلیک میکرد.

چند نفر که بدنبال زنجیر رفته
بودند، بازگشتن. بسرعت
زنジرهای را به قسمتهای کوچکتر
تبديل

کردن و قطعات زنجیرهای را در
داخل لوله رینختند.

وقتی توب آماده شد خلیل گفت:
- آقا تقی بزن وسط لوله توب
ارمنیها.

تقی گفت: سعی میکنم توب را
بزنم. اگر توب را بزنم، منفجر
میشود. و آنوقت باروتها و بعد هم
همه جا را به آتش میکشد.

من گفتیم: اگر توب را بزنی
حدائق این قسمت شهر از دست
گلولهای آن آسوده میشود.

تقی گفت: دعا کنید موفق شوم.

تقی چند بار لوله توب را براست
و چپ کج کرد و نشانه‌گیری
کرد. آخر سر در حالیکه زمزمه
میکرد: «خدایا به امید تو» توب
را شلیک کرد. بوی باروت هوا را

گرفته بود. و به محض شلیک
توب، توب بزرگ ارمنیها منفجر
شد و تکههای آن همراه بدنها
قطعه قطعه توجی آن باطراف
پرت شد. معلوم بود که گلوله
توب به جعبه باروت کنار توب
ارمنیها اصابت کرده است.

فریاد شادی از برج و بارو (بدن)
به آسمان بلند شد. مدافعان با
انهدام توب ارمنیها روحیه تازه -
ای یافته بودند. تقی دوباره
گفت:

هنوز حرفم تمام نشده بود که صای توپی برخاست و بدنبال آن، آب خندق چندین متر به هوا بلند شد. حاج محمد رضا گفت:

- فوراً برگردیم سرپستهایمان! باز ارمنیها حمله کردند.

حالا میفهمیدیم که فرار ارمنیها و عقبنشینی آنها همه نقشه بود آنها میخواستند ما باور کنیم که فرار آنها بعلت نزدیک شدن قشون عثمانی بوده است. و حالا که نقشه خود را شکست خورده دیده بودند دست به حمله زدند.

در عرض چند لحظه همه مدافعان سرجایشان مستقر شدند. دوباره جنگ و دفاع از نو آغاز شد.

حاج محمد رضا همراه ما به بالای برج آمد. من پرسیدم:

- تا حالا چند نفر شهید شده‌اند؟

- تا حالا ۱۵ نفر.

بعد آهی کشید و گفت:

- «محمد رحمان اف»، هم شهید شد.

با تعجب گفتم:

- رحمانوف؟!... او چرا؟

- او در بالای برج بود!

حرفسرا قطع کرده پرسیدم؟

- کدام برج؟

- دروازة چورس.

بعد ادامه داد:

- گلوله توپ باعث شده که او شهید شود.

- چرا گذاشتید او به جنگ بیاید؟ او که بعنوان مهمان در این شهر بود.

- من هم به او گفتم که تو نباید در این جنگ شرکت کنی؟ ولی میدانچی گفت:

- چی گفت؟

- گفت که وطن من همانجاست که

خلیل از جا بلند شد و به لبه خندق آمد.

آب گل آلود خندق مرتباً موج می‌شد. خلیل داد زد:

- سید حمزه کجايی؟!

خلیل خود را آماده کرد که بداخل آب شیرجه بزند. ناگهان سید حمزه بروی آب آمد و در حالیکه بسمت دیگر آب شنا میکرد گفت:

- زود باش بیا خلیل.

خلیل فوراً از روی نرdban بطرف دیگر آب آمد و نرdban را از روی خندق برداشت.

سید حمزه در حالیکه از آب بیرون می‌آمد و خنجر کمری خود را به خلیل نشان میداد گفت:

- حسابش را رسیدم.

هر دو به کمک طناب بالا آمدند. در بالای بارو حاج محمد رضا گفت:

- سید حمزه! از کجا فهمیدی از ارمنیها هستند؟

سید حمزه گفت:

- یکی از ارمنیها توی دستش یک سکه عثمانی بود که با آن بازی میکرد. سکه بزمین افتاد، و او خم شد تا سکه را بردارد. من یک صلیب طلایی آویزان از گردش را دیدم. و فوراً فهمیدم که ارمنی هستند. چون سربازان عثمانی مسلمان هستند و هرگز صلیب برگردان آویزان نمیکنند.

خلیل در حالیکه لباسهای پر از آب را تکان میداد با اشاره گفت:

- خندق را نگاه کنید.

دو جنازه سربازان ارمنی در روی آب شناور بودند.

من گفتم: بهتر است کمی شنا کنند تا کثافتهای بدنشان...

لباس سربازان عثمانی را به تن کرده‌اند. این حرف سید حمزه همه را تحت شعاع قرار داد. سکوت حکم‌فرما شد.

آخرش حاج محمد رضا گفت:

- باید کاری کرد:

- سید حمزه دوباره گفت:

- من و یک نفر دیگر پایین میرویم و اگر واقعاً از سربازان عثمانی بودند به شما خبر میدهیم.

گفتم: چه جوری پایین میروید.

- با طناب.

بعد سید حمزه و خلیل با طناب پایین رفتند. من و دیگران که در روی بارو ایستاده بودیم آنها را نگاه میکردیم. دو نفر هم در پایین دیوار و پشت در منتظر بودند تا بدستور حاج محمد رضا دروازه را باز کنند.

خلیل و سید حمزه به کمک یک نرdban از روی خندق عمیق پر آب عبور کردند. وقتی به کنار سه سرباز عثمانی رسیدند مشغول صحبت با آنان شدند. ناگهان یکی از سربازان عثمانی بزمین خم شد. مثل اینکه میخواست چیزی را از زمین بردارد. هنوز بلند نشده بود که ناگهان سید حمزه داد زد:

سربازان ارمنی هستند، با گلوله بزنید.

و بدنبال آن در حالیکه از کمر باریک سرباز دیگر گرفته بود خود را بدرون خندق پرت کرد.

خلیل هم بسرعت بطرف زمین شیرجه رفت.

ناگهان چند گلوله بطرف یک سرباز ارمنی که هاج و واج مانده بود از برج و باور شلیک شد. سرباز ارمنی چند بار دور خود چرخید و آخر سر به زمین افتاد.

- ببین چطور فرار میکنند.
من هم در حالیکه میخندیدم گفتم:
- دارند بر میگردند به لانهایشان.
- بروید که بر نگردید.

ناگهان حس کردم که کسی از پایین
برج اسم خلیل را صدا میزند. وقتی
پایین را نگاه کردم پسر کوچک نهنه
خاتون را دیدم، به خلیل گفتم:
- ببین خلیل! پسر کوچک نهنه
خاتونه!
خلیل با دیدن پسر کوچک فوراً از
پلهای برج پایین رفت، من هم به
دنبالش پایین رفتم.
وقتی به پایین برج رسیدیم خلیل
پرسید:
- چی شده یاشار؟ حال جیران خوب
است؟
یاشار گفت:
- «موشدولوق» مرا پده که صاحب
یک پسر شدی.
خلیل فوراً یاشار را از زمین بلند کرد
و در حالیکه میخندید یاشار را دور
خود میچرخانید.
من گفتم: حالا از پسر نهنه خاتون
نگهداری کن تا چند روز دیگر باید
بجهداری کنی.
خلیل در حالیکه میخندید گفت:
- عیبی نداره. حالا برویم خانه. می
خوام ببینم بجهام چه شکلی است?
وقتی به جلوی خانه خلیل رسیدیم
صدای بجهای از داخل خانه بگوش
میرسید که با صدای بلندی گریه
میکرد و نوید زندگی نو و جدیدی را
میداد.
توضیح: در این داستان، تمامی اسامی
قراردادی است.

میجنگید. او میگفت:
- اگر ارمنیها بر شهر مسلط
شوند ما را قطعه قطعه میکنند.
پس باید بجنگیم.
همانطور که جنگ ادامه داشت.
صدای آن سرباز عثمانی بلند شد:
- من دارم صدای قشون خودمان را
میشنوم. من صدای توپشان را
میشنوم.
من و خلیل بسرعت بطرف او رفتیم.
خلیل گفت:
- تو چطور صدای توپ خودتان را در
بین این همه توپ تشخیص میدهی؟
سرباز عثمانی گفت:
- مرا به بالای برج ببرید!
من و خلیل دو بازوی او را گرفتیم و او
را از پلهای برج بالا بردیم. وقتی به
بالای برج رسیدیم او مدتی گوش فرا
داد و گفت:
- دارند میآیند. من صدای توپخانه
خود را میشنوم. آنها دارن...
هنوز حرف سرباز عثمانی تمام نشده
بود که ناگهان یکی از توپهای
ارمنیها که در روی تپهای قرار داشت
منفجر شد.
سرباز عثمانی داد زد:
- دیدید! راست میگفتم:
خلیل فریادی از شادی کشید و سرباز
 مجروح را بغل کرد و بوسید.
من داد زدم:
- قشون عثمانی رسید. ما نجات
یافتیم...
از برج دیگر هم صدای «قشون
عثمانی رسید» به هوا برخاست.
چند لحظه نگذشت که جنگ شدیدی
بین قشون عثمانی و ارمنیها روی داد.
ارمنیها میدان جنگ را خالی کردند
و پا به فرار گذاشتند.
خلیل در حالیکه میخندید گفت:

در آن زندگی میکنم علاوه بر
این چه فرقی میکند همه جا
خاک وطن است. چه خوی و چه
نخجوان.
رحمانوف از کسانی بود که از
نخجوان آمده بودند و در خوی
ازدواج کرده بود و تشکیل
خانواده داده بود. شغل او تجارت
بود. او به همراه یک گروه از
تجار دیگر مسافت میکرد.
وقتی وارد خوی شدند، او از این
شهر خوشش آمد و بعد از
ازدواج برای همیشه ماندگار شد.
از شنیدن خبر شهید شدن وی
بسیار اندوهگین شدم.
جنگ همچنان تا بعد از ظهر ادامه
داشت. در بین مدافعان علاوه بر
مردم شهر سربازان عثمانی هم
بودند. چون عثمانیها یک
پادگان در خوی داشتند و اولین
بار هم خبر حمله ارمنیها توسط
پادگان عثمانی اعلام شد. همان
روز (یعنی روز اعلام خبر
لشکرکشی ارمنیها به خوی) یک
گروه ۵۰۰ (پانصد) نفری مرکب
از این سواران (عثمانی) و
سربازان آذربایجانی، نزدیکیهای
شب برای دفاع به ایو اوغلی (ائو
اوغلی) عزیمت کردند. من در
بین آنها نبودم. ولی آنطور که
تعريف میکردند در گردنۀ
ارسی به ارمنیها رسیدند و
جنگ در گرفت. جنگ سختی
بود. عدهای زخمی و مجروح
شدن عدهای از سربازان عثمانی
هم زخمی شدند.
در بین مدافعان و در دخل برجهای
یک نفر از همان زخمیها بود که
با وجود زخمی بودن دلیرانه

امروزی از اشعار ترکی در زنجان

علی او صانلو (زنجان)

امروز هم زبانهای فارسی و ترکی دوش بدوش هم در خلق آثار خوب همگامند و جوانان بسیاری به آفرینش شعر ترکی در کار شعر فارسی روی آورده اند. زمانی تعداد شاعران ترکی گوی زنجان از تعداد انگشتان تجاوز نمی کرد ولی امروز دهها شاعر ترکی گوی جوان آثاری خلق می کنند که با آثار بر جسته کشورمان پهلو می زند.

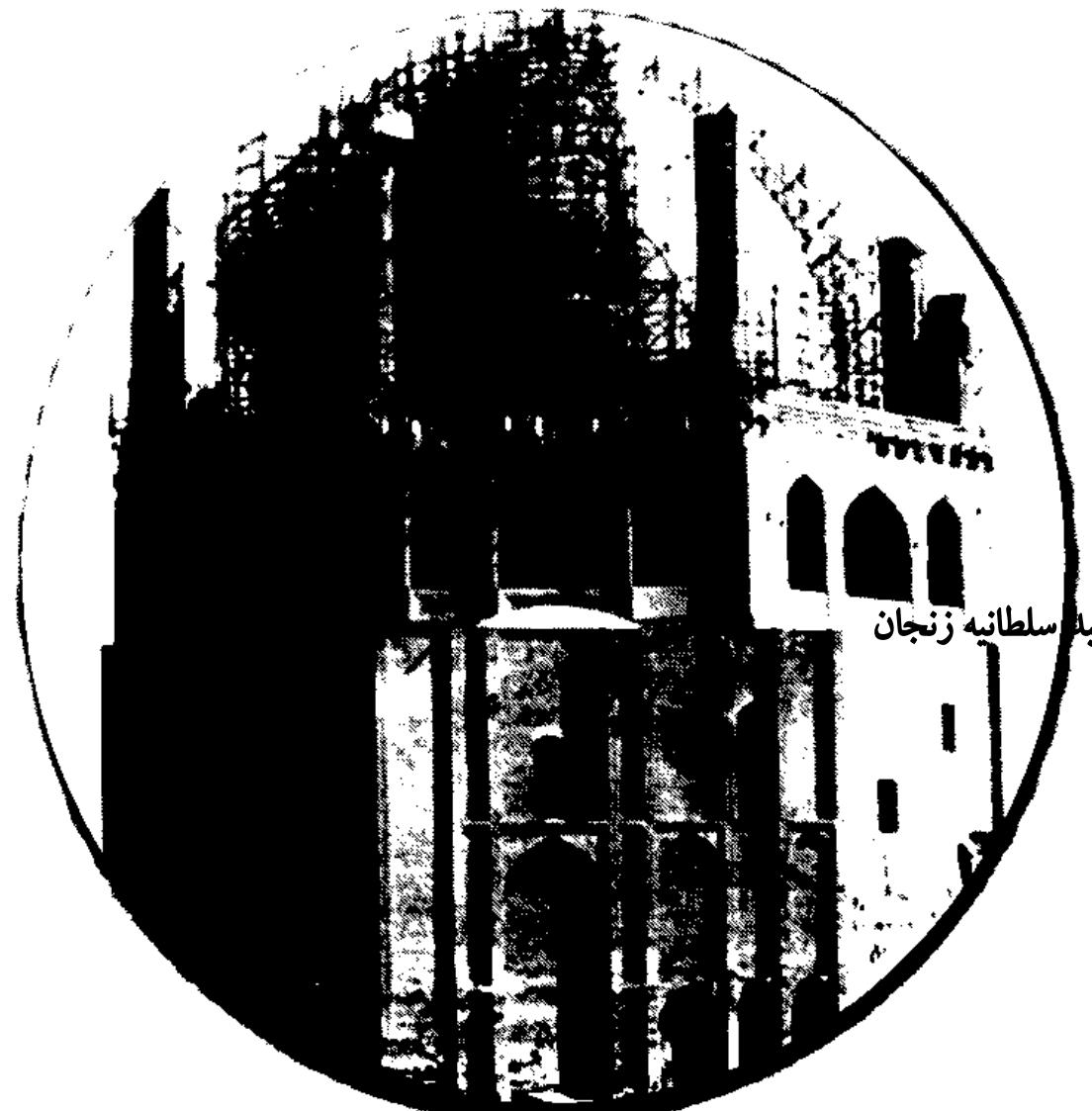
می دانیم ادبیات ترکی در ایران فراز و نشیبهایی داشته و بعد از انقلاب اسلامی، راه صدساله را در یک دهه پشت سر نهاده است بطوریکه امروزه برای کل بشریت گفتنی ها دارد. امروزه در زنجان با آثار جوانانی روبرو میشویم که در ادبیات ترکی، پرچم بر می افرازند و گفتنی ها دارند. در اینجا نظری می اندازیم به شاعر جوان و خوش ذوق شهرمان خانم زهراء قبائی با تخلص سعدا. او شاعری است که به فرم کلاسیک شعر نمی گوید، وزن و آهنگ کلاسیک ندارد اما سروده هایش لبریز از شعریت است . میدانیم با ورود جوانان بویژه بانوان به عرصه ادبیات ترکی، اصطلاحات و واژگان لطیفی وارد ادبیات ترکی شده است. دیگر شعر ترکی خطاب به کوهها، یادمانهای تاریخی و قهرمانان نوشته نمیشود. در طول چند دهه گذشته شاهد بودیم که هر شعر ترکی در وزن و فرم حیدربابای شهریار سروده می شد و هر شاعری - چه کوچک و چه بزرگ قریحه شعری خود را در این سبک می آزمود که تا امروز فقط در زنجان بالغ بر 70 نظیره بر حیدر بابا به چاپ رسیده است. اما امروزه جوانان پارا از این فراتر می گذارند و برای شعر و ادب ما تازگیها و نوآوریها دارند.

تردیدی نیست که در شکوفایی و بالندگی، حتی نرمتر شدن موضوعات شعر ترکی نقش و بیان شعرای جوان انکارناپذیر است؛ بویژه شعرای زن با افکار ظریف، سخنان سنجیده، تعابیر زیبا و احساسات لطیف خود زبان شعری را ملایم تر کرده طراوت خاصی بدان بخشیده اند. البته جای تأسف است که زنان ما هنوز هم همچون دیگر عرصه های اجتماعی در عرصه ادبیات نیز با مردان برابری نمی کنند اما تردیدی نیست که با اندیشه های باریک بین، عواطف ظریف و زبان شیوای خود این خلاء را پر سازند.

اگر در گل ادبیات ترکی ایران نظری بیندازیم تعداد شعرای زن از تعداد انگشتان دست تجاوز نمی کند و می توان به سحرخانم و نگار خانم اشاره کرد، امادرسالهای اخیر چهره های جدیدی وارد میدان شده اند که خوشحال کننده است.

زنجان شهری است که بین دو فرهنگ ترکی و فارسی قرار گرفته و جای بسی خوشحالی است که در طول قرنها بسیاری از بزرگان این دیار به سه زبان دنیا اسلام-ترکی، فارسی و عربی - آثاری را خلق کرده اند. بعد از اسلام بسیاری از عالمان این سرزمین به زبان علمی دوران - عربی به خلق آثار پرداخته اند که نمونه ای از این بزرگان را می توان اسکافی زنجانی، ابوطیب ابهری و ... را نام برد. با گذشت زمان زبان ادبی مطرح شده و فارسی برای خود جایی یافته است لذا بسیاری از سخن سرایان ضمن نگارش آثار عربی به زبان فارسی نیز التفاتی داشته اند. از آن جمله شیخ شهاب الدین سهروردی، رکن الدین سجاسی و دیگران. اما عالمانی نیز بوده اند که از فرهنگ بومی بهره ها گرفته و از گنجینه فرهنگ مردم خود استفاده کرده و آثار ماندگاری آفریده اند از جمله این بزرگان می توان مولانا جلال الدین محمد عتیقی زنجانی در قرن هفتم، مولانا همتی انگورانی در قرن دهم، نرگسی ابهری در قرن دهم، حکیم هیدجی در قرن اخیر و ... را نام برد. در هر صورت یکی از امتیازات بر جسته زنجان همچون دیگر ولایات آذربایجان، خلق آثاریه سه زبان عربی، فارسی و ترکی می باشد. با آنکه بسیاری از شعرای این مرسو بوم زبان مادریشان ترکی بوده است اما آثار جاودانه ای به فرهنگ و ادب فارسی و عربی نیز عرضه داشته اند. علاوه بر وجود ادبیات سه زبانه در این منطقه، نکته دیگری که حائز اهمیت است بالندگی شخصیت های مهم عالم علم و دین در این سرزمین است که می توان به بنیانگذار مکتب سهروردیه و در نهایت به بنیانگذار مکتب اشراقیه اشاره کرد. همانگونه که می دانیم شیخ شهاب الدین سهروردی از عالمان بی نظیر دنیا اسلام است که بعنوان بنیانگذار یکی از چهار مکتب اساسی اسلام - اشراقیه - شناخته شده است و یکی ز نوایع علم و فلسفه در جهان به شمار می آید. این مقدمه طولانی برای آن بود که بدانیم امروز در این دیار شکوفایی و بالندگی شعر و ادب همچنان تداوم دارد.

زنجان نیز از این قاعده مستثنی نیست و ورود شاعران جوان خانم از جمله ماهنی زنگانی، ثریا بخشی (آیلار)، نسیم جعفری (گونش)، بزهرا قابی (سُوّدا)، فاطمه حیدری (باریش) و دهها شاعر دیگر که آثارشان به ثبت رسیده جای خوشحالی است. ادبیات ترکی هرگز در زنجان ضعیف نبوده و در طول سده های گذشته شاعران بسیاری از این دیار قدیماً فراشته اند. در سالهای گذشته نیز این پویایی زبان و شعر ترکی در آثار بسیاری از نویسندهای این دیار از جمله مرحوم کریم زعفرانی، مرحوم روحانی، مرحوم خالقی، مرحوم شهیدی و دیگران به چشم میخورد. تعداد بسیاری از این شاعران آثاری در حد کشورمان ارائه داده اند از جمله مرحوم محمد منزوی، بوبیزه مرحوم حسین منزوی که دیوان ترکی اش به نام «دومان» زیر چاپ است. مرحوم حکیمه بلوری که آوازه شعرش از مرزهای کشورمان گذشته و با کسب جوایز متعدد ادبی در کشورهای مختلف، آثارشان به زبانهای دیگر نیز ترجمه شده است. امروزه اشعار شاعران زنجانی همچون عبدالله مرادی (بالاش)، عباس بابایی (سُویلر) و هوشنگ جعفری تمثیل گر شعر آذربایجان در زنجان هستند. در دیگر شهرهای

گنبد سلطانیه زنجان

استان نیز شاعرانی ترکی گوی هستند که شعر ترکی را به حد اعلا رسانده اند از جمله این بزرگان می توان به شاعران شهرهای ابهر، صائین قالا، هیدج، سلطانیه و مانند رهگذر هیدجی، جعفری صائین قلعه ای، خاکسار ابهری و اشاره کرد. جوانان زنجان میدان شعر ترکی را خالی نگذاشته اند پرویز سودی (الفالا)، شریقه جعفری، علی بیانی، علی کریمی، رضا قاسمپور، ماهنی، آیلار، سُوّدا، باریش و دیگران همچنان در عرصه ادبیات ترکی می درخشند و اشعارشان زینت بخش نشریات ادواری زنجان است. در این میان به اشعار «سُوّدا» نظری می اندازیم. ایشان علاوه بر شعر ترکی، در نقد شعر نیز دستی دارند و با نگارش مقالاتی چند در نشریات زنجان و نشریات استانهای همچوار فعالیت دارند. در شعر او، تصاویر و ایمازهای شاعرانه فراوان است. بینش اجتماعی سفارش از طپش قلب یک شاعر با روح طریقش خبر می دهد. او در شعر «یاغیش» می نویسد:

پریش (موزایق)

- (1) تورک دونیا سین مشهور شاعیری امیر علی شیر
نواحی هانسی تورگلوه منسوب دور؟
- (2) ایکی گوجلو آذربایجان دولتینین آدینی چکین کی
اووهولت لرین باشچی لاری شاعیر او لو بدور؟
- (3) آذربایجان مشهور حروفی شاعیرلریندن دیرکی
سرپاسویدولار؟
- (4) قاراقوم چولو هانسی جغرافی اراضی ده پئله شیر؟
- (5) جلیل ممد قولو زاده نین اثرلریندن او چونو آذاپارین؟
- (6) ده لی دوهول اثری هانسی یونتمه نین (کارگردان)
سینما ایشی دیر؟
- (7) آتنالی، گنجه، بیشکک، بخارا ترتیب له هانسی او لکه
لرده پئله شیتلر؟
- (8) او لکه میزین ایکی تاریخی شخصیتین آدچکین کی
آذربایجان تاریخینده سیلیمه ین ایزبورا خشلار؟
- (9) احمد جواود، محمد حسین شهریار، مختار مقولو
فراغی بو اوچ اولو شاعیر هانسی تورک خالقلاریتا
منسوب «ورلار؟
- (10) آذربایجانی میزین اوچ گزمه لی و توریستی
مکانلر لی آداپارین؟
اون سورودان یئددی سوروپا دوز گون جاواب وئرنلره
گوزمهل اوڈول وئریله جکك

ماهnamه خدا آفرین در صدد است که
تولد یک سالگی خود را جشن بگیرد و
لذا از دوست داران ادب و صاحبان
قلم و اندیشه می خواهیم نظرات و
پیشنهادات خود را به ما ارسال نماییم.
موضوعات اجتماعی و فرهنگی راجع به
آذربایجان از جمله زبان - تحقیقی،
فرهنگ، باورها و اعتقاد، اشتغال،
موضوعات روزمره مانند تبریکات -
تسليت و غیره را می تواند در خدا آفرین
با نامه خود به چاپ برسانید.

بولودلارین اوره بی برک دومانلار نمیشدی
ائله دومان، ايله دومان
دیندیرمه میش آغلابیردی
بیر آغاج آختاریردی
يارپاقلارین داراییب
قول بويوننا سالیب
زامانین يازيلمايان خاطیره لرینه کؤچه لر
اورداکی هنچ شارکی
الردن چیخیب گنده نمه دی
او ایدی
چالینمادی
ياغيش!

شاعر جوان گاه به موقعیت های اجتماعی آدمهای
شعرش نزدیک می شود. در شعر «دینچی» از یک گدا
ایماڑهای زیبا می سازند. او که غرورش ریشه در
آسمانها داشت با یک سکه ۵ تومانی از آسمان بر زمین
می افتد. شاعر در «چیچک لر قادینی» از شکوفه ها می
خواهد که به دنبال بهانه و بهاری نباشند و تا میتوانند
بدون بهانه شکوفه بزنند. همین شاعر در شعر «عدالت»
فریاد صدای بی مهر را در درون خویش به محاکمه
می کشد و پروانه های بی صدارا تمثیل میکند! در شعر «
دلی سس» فریاد شاعر را در جنگل خواب می شنیم و
در شعر «آدالخی»، دل دادگی شاعر را با شرم دخترانه
ash به زیبایی تمام به تصویر می کشد.
شعرهای اخیر او از جمله «اختیار»، «گواه»، «قوقوق»، «
کپنک»، «پیلله»، «محکوم»، نشان می دهد که این شاعر
جوان استعداد نهفتۀ سرشاری دارد که زمان شکوفایی اش
فرارسیده است و می رود که زلالی شعرش، باریکه ای در
دشت عطش زده شعرمن باشد، بویژه آنکه در شعر جدیدش
شاهد عمق یافتن بینش اجتماعی و شعریت هر چه بیشتر
سروده هایش هستیم.

سیودا شاعری جوان است که در فرمهای شعری مختلف می
سراید و در آینده ای نزدیک با رسیدن دفتر شعرش به دست
دوستداران شعر و ادب ترکی، سخنان تازه گفته خواهد شد.

بایاتی سوْزۇمۇن كۈرمۇ و آنلاپى

كەنگەرەتىنەتى

اوغوزخان، گويا سورىيەدە اوچارىكىن بىر نفرى چاگىرىمىش. بىر قىزىل يايى شرقىدە، اوچ قىزىل اوخۇ غربىيە گىزلىتمەبىي اوئا تاپشىرىمىش و اوچ بؤيووك اوغلۇنۇ "گون خان، آى خان و اولدوز خان" ايسە غربە گۇندىرەر كى اونلارىن تاپماسىنى تاپشىرىمىشىدیر. قايدار كىن بؤيووك قارداشلار قىزىل يايى، كىچىك قارداشلار ايسە اوچ قىزىل اوخۇ تاپىپ كىتىرىمىش لر. اوغوزخان اونلارى بۇلۇشدورمە يە امر ائدىنجه بؤيووكلرە، اوچ يېرە بۇلۇب پايلامىشلار. اوغوزخان بونلارا "بوزاخ" اوچ اوخۇ پايلاشانلارا ايسە "اوچ اوخ" آدینى وئرمىشىدیر. حاكىميتى "بوز اوخلارا" تاپشىرىمىش، "اوچ اوخ" لارىنسا اونلارا تابع اولماسىنى امر ائتمىشىدیر. "بایات خان" گون خانىنىن ايكىنجى اوغلو اولماقلار اوغوزلارين حاكىم طبقةسىنى تشکىل ائدهن "بوز اوخلار دان" سايلىرى.³

اوستە وئريلەن روايت دن آيدىنچاسينا گۇرۇنوركى، "بایات" اوغوزخانىن نوهسى اولموش ائله "بایات" بويو "بایات خان" آدیندان گۇتۇرولمۇش ائله بو آد اىلەدە سىسلەنمىشىدیر بۇ آد قويمى يعنى قىيلە آدینىن اۋۇز بؤيووك رهبرلىرى و باشچىلارىنىن آدىلە باغلى اولماسى تورك خالقلارىنىن آراسىندا بىر عادته چئورىلىمىش دىر. اوغوزلارين، اوغوزخان آد اىلە باغلى اولدوغونو گۇرۇرورك. بۇ نودا قىئىد ائتمەلى يىم كى، محمد كاشغرلى "ديوان لغات الترك" اثرينده اوغوزلارين 22 بoidan تشکىل تاپماسىنى قىيد ائدرىك اونلارىن آدینى چىركەن "بایات" بويوندا 9نجو بوى اولاراق قلمە آلمىشىدیر. سونرا عالىم سۆزۈنە دوام ائدرىك يازمىشىدیر: "من كاشغرلى ما محمود (محمود) بۇ اويماقلارين هامىسىنى هر كىسىن بىلە سى واجب اولدوغو اوچون يازدىم... بۇ سايدىغىم بۇلۇكلىر كۆكدور. بۇ كۆكدىن بىر چوخ اويماقلار چىخىشىدیر.⁴

دئمەلى، كاشغرلى محمودىن دىدىيگىنە اساسا" بۇ 22 اساس بويلارىن هەرسى مختلف اوبا-اويماقلارا بۇلۇنمۇشدور كى، اونلاردان آد آپارىلماشىدیر.

آذربايجان شىخاھى ادبىياتى نىن يايىلىمىش نمونەلىرىندن اولان "بایاتى" لار، نسىلەن-نسىلە، ائلەن-ائىل، دىلەن- دىلە كىنچىر كى ياشاماقدادىرى. بۇ دۇردى مىصراعدان عبارت اولان شعر فورماسى نىن هر مىصراعسى يىندىي هىجىدادان تشکىل اولور، بىرىنچى، ايكىنجى و دۇردونجو مىصراع سرىست بوراخىلىر (A-A-B-A). بایاتىلارين يايىلىمىش و ايشلەك فورمالارىنى بىلە قىيد ائتمىك اولار. (4+3)، (2+2+2+1)، (3+4)، (5+2)، (2+2+3)، (2+2+1)، (3+4) بۇ گونە قدر ياشاما سېبىنى "هر شئىدن اول اونلارىن خلقى لىيندە، خالق دىلىنەن جۇوهەرلە نر ك، اور كلەر آسانلىغىلا يول تاپماسىندا، فيكىر زنگىنلىنىندا، يېچاملىغىندا علويلىنىندا، طبىعىلىنىندا، موضع رنگارنگىنلىنى، وس..... كىمى سوزولوب خالقىن قىلىنەن گلەمىسىندا، ابدى انسان آرزو لارىنا و اىستە كلرىنە خىدمەت ائتمەسىندا، خالقىن تارىخىنى، عظمتىنى، مىللە خوصوصىتلىرىن لايىقىنچە عكىس ائتىرىمەسىندا، خالقىن بدېرى تفگۇرۇنۇ، نجيب انسانى حىسىلەرنى، احتراس و قلب چىرىپتىلارىنى طبىعى، آيدىن و صىمىمى اىفادە ائتمەسىندا"¹ گۇرمىك اولار/ آذربايجاندا يايىلىمىش بایاتى، فورماسى باشقۇ تورك خالقلارىندا مختلف آدلارلا سىلىنir. مثلا: غرب لهجهسىنده "مان" چۈل كەرىم توركجهسىنده "چىققى" قازان اىلە جنوبى كريم kIrIm "جىر" "أېزىكچەدە" "اشولە" ياخود "آشولە" "عراق توركلىرىندا" "تورك" "قىرقىز" و قازاخلاردا "قايىم اۋلە نىڭ" "يا خود" "آيتىسپا" كىمى آدلارلا آدلاتىر.²

بایات سۆزۈ و ھاردان عملە گلەمىشىدیر؟

بىر چوخ روايتلار، خصوصىلە آشاغىدا وئرىدىگىمiz روايتە گۈرە "بایات" سۆزۈ، اوغوزخانىن نوهسىن آدى "بایات خان" اىلە باغلى لىغىنى گۇسترىر.

6. خیوه‌لی ابوالقاضی ایسه یازیر: بایاتین معناسی "دؤولتلى"

دئمکدیر.

7. بایات "زنگین" و نعمتی بول اولان" دئمکدیر.

8. بایات "دوشمه نه قارشى گنجه آخینلارى ياپان "

دئمکدیر.

9. آن. سامویلووچ بىله حساب ائدیركى، "بایات" سۆزو

"دؤولتلى" معناسى وئرەن "بایاتدان" عمله گلミشدىر و

اونون سونونداكى "ت" قديم تورك ديلينده جمع

شكىلچىسىدیر.⁷

مشهور متن شوناس و خالق ادبیات عالیمی سلمان ممتازدا

"بایات" سۆزونو "بای - وارلى، بؤيوك، بى ، آت - آد، اسم

نام "شكىلیندە پارچالايب اىضاح اتمىشدىر. س. ممتازىن

فيكىرىنى پروفسور م.ح. تهماسىب و دميرچىزاده ده تصديق

ائتمىشلر.

بایات بويو (طايفا - قىيلەسىلە) ايلە باغلى بير چوخ شاعير عاشيق

و عالىملر اولمۇشدور. دەدەقورقۇد كىتايىنин گىريشىنە "بایات

بويوندان قورقوت آتا دئرلر، بىر ار قوپىدى "سۆزونو دفعەلرلە

اوخويوب "دەدەقورقۇد "ون بایات بويوندان اولدوغۇنو

بىلەرىك.

تورك دۇنياسىنین بؤيوك شاعيرلىرىندن اولان "ملا محمد

فضولي"، "جام جم آيىن "اثرىينىن مؤلفى "محمدى بن حسن

بىياتى "16 نجى عصرىن شاعر عاشىغى "بایات عاباس "18

عصرىن بؤيوك شاعيرلىرىندن "مولا پناھ واقف" عراقىن مشهور و

دونىيانىن بير چوخ يېرلىرىندە تانىنان "عبدالوهاب بىياتى "

توركىھەنин مشهور آدلیم شاعرى "يھى كامال باباتلى "بؤيوك

شاعرىمىز "صمد وورغۇن" كىمى شىخسى لرى آد آپارماق اولار.

بىلە بير حالدا دئمك اوЛАركى، "بایاتى" شعر فورماسى نىن ايلك

يارانماسىنى "بایات" قىيلە سىنин شاعيرلىرى و بىلگىن لرىنىن

ياراتماسىنى دويماق و باغلاماق اولار.

هر حالدا بۇ گونه قدر "بایات" سۆزونون كۈكۈ و معناسى

حاقدا چوخلۇ فيكىرلر سۈيىلەنمىشدىر:

1. اسکى تارىخيزمىزىن ان بؤيوك دىلچىلىرىندن

اولان كاشغرلى ماھمۇد، بۇ سۆزو "آرغۇ" ديليندە

"اولو تانرى" معناسى داشيدىغىنى وئرەر كن، اوغوز

قىيلەلىرىندن بىرىنىن آدى اولدوغۇنو قىيد

ائتمىشدىر.⁵

2. بایات "بويات" كۈھنە، واختى كىچىن....

3. بایات "موسيقى هاوالارىندان عبارت اولان: بایات

شىراز، بایات اصفهان، بایات كورد، بایات قاجار،

چوبان بایاتىسى و...."

4. 11 نجى عصر تورك - اوغۇر شاعرى، يوسف

خان حاجب بلاساغونلۇ اوزۇنون مشھور "قوتاد

قو بىلەي" اثرىينىدە "بایات تانىنىن "آدىنى چكىر و

"بایات آدى بىر لە، سۆزوم باشلادىم" دىيە اونو ياد

ائدىر.⁶

5. بعضى تدقىقاتچىلار بایاتىن "سو" ايلە باغلى ارهەن -

تانرى اولدوغۇنو گۆستەرە كەدەدەرى. قديم تورك

خالقلارىنىن تارىخى ايلە آردىجىل مشغۇل اولان

سووچىتە عالىمى ل.ن. قومىلى لو و "قديم توركلىr

آدلى اثرىينىدە یازىر كى؛ قديم توركلىr "اوسيرادان

آذربايجانلىلار" طبىعتىن صاحىلەرى سايلان و يئۇ

- سو آدلاندىرىيلان اورە ن - تانرىلارا اينام

بسەلەميسلىر.

بونودا قىيد ائتمەلى يم كى بو گونه قىدەر ايکى خالق داستانى (بىزە معلوم اولان) نثر، باياتى شكلىنده گلېپ چاتمىشدىر.

1. سارى آشيق ايله ياخشى داستانى سون اولاقق قىيد ائتمەلى يم كى، باياتى لارى توپلايىب، اونلارى علمى شكىلده آراشدىرماق ان گرە كلى، ايشلەرندىر. نىيە كى، اونلارين آراشدىرماسى، خالقىمизىن عصىرلر بويو اجتماعى - سىاسى و تارىخى حادثەلرلە برابر اونلارين بدېعى - معنوى، فلسفى - اخلاقى خصوصىتلىرىنى عنعنه و آرزو - اىستە كلرىنى ئۆيرەتمىك اوچۇن گىنىش امكان يارادا بىلير.
2. آرزو لا قىبر داستانى

اما بو فورمانىن هانسى عصرىدە يارانماسى حاقدا فيكىر سؤيلەمك اولماز. نىيە كى 700 ايل مىلاددان اونجە آلپ ارتونقا افراسيابىن اولومو حاقدا بىر نىچە 7 هجالى و دؤرد مىصر اعدادن عبارت، دقىق دئىشك باياتى فورموندا كاشغىلى محمود واسطە سىلە گلېپ بىزە چاتمىشدىر. بئلگۈ و قافىه باخيمىندا دىيە بىلەرىك كى، بو گونكى باياتىلارين عىنى دىر. بوندان نتىجە چىخارماق اولاركى، باياتى شعر فورماسىنىن يارانما تارىخى چوخ اوراقلارا گىڭىزىپ چىخىر.

او زون عصىرلر خالقىن اورەيىندن جوشوب گلن باياتىلار مضمۇن باخيمىندا چوخ چىشىدلى اولموشدولار. دئمك اولار اونلارين مضمۇنلارىنى "عشق" ، "محبت" ، "حسرت" ، "آيرىليق" ، "وفاسىزلىق" ، دؤور و زمانەدن "شكايت" ، "يوكسوللوق" ، "زورلولار ئىنده ازلمىك" ، "نفتر" ، "تارىخى جريانلار" ، "يورىد سئوه رلىك" ، "فلسفى-اخلاقى" و... تشكىل ئەدىر.

نۇمنە اولاقق:

من عاشيق گىتن ياخشى،
گىتمىيە كەن ياخشى،
گىزىمە يە غرىب اولكە،
اولمە يە وطن ياخشى.
عىزىزم شىكر جانىم،
بو دردى چىكر جانىم.
نه حاققىم وار، نە موزدۇم،
ئىجرە ئۇرۇن ئۇرۇن جانىم.
آرازى آيىردىلار،
قۇمۇنان دوپور دولار.
من سىنەن آيرىلمازدىم،
ظولىم ايلە آيىردىلار.

عمومىتىدە باياتىلارين مؤلىفى بلى اولماسادا، بعضى حال لاردا بىر نىچە مؤلىف لرىن آدى گلېپ بىزە چاتمىشدىر. او سىرادان "شاھ اسماعىل خطابى" ، "محمد امانى" ، "سارى عاشيق" ، "قىبر" ، "عىزىزى" ، "لە لە" ، "حسرتى" ، "تىبى" ، "تىنە" ، "ضابط" ، "قوريانى" ، "شرف" ، "زىياد" و باشقىلارينى سايماق اولار.

قايناقلار

1. غىننەر پاشايف، «عراقي - توركمەن» فولكلورو ص 58
2. امين عابد، «تورك خالقلارى ادبىياتىندا «مانى» نؤعوو و آذربايجان باياتىلارى خصوصىتى» مقالەسى «آذربايجان ئۆيرەنمە يولو» ژورنالى 1930 نمرە 5-2.
3. آيدىن قاسىم اوو «بايات بويو، بايات سئۇز، باياتىلار» آذربايجان فىلولوژىيا كىتابىندا ص 162.
4. محمود كاشغىلى ديوان لغات الترك، ص 58.
5. همان ص 718.
6. مەد تەھمز اوو «بايات سئۇز حاققىندا» آذربايجان ژورنالى 1979 نمرە 9.
7. آيدىن قاسىم اوو «بايات بويو - بايات سئۇز، باياتىلار- آذربايجان فىلولوژىيا مسائلەلرى كىتابىندا ص 166.
8. گۈئىلى، «دەدەقورقۇد كتابى» ص 31.

وستون آشاغی:

1- ساز گهین س ؤزو «کیتابینین یارادا نه-2-آوروپالی بیلگین کی ، سودا» آغیر لیق «ین آزالمما قانونلارین کشف اندی-ماتم، عزات ۋرنى- 3-مشروطیت دن سونرا کى مىلىي مجليسىن «باخرخانا» و ئەرىدېگى عنوان- 4-عرب «آجى» سى- حرفىردن بىرىنин تىكىرارى- ايشگىل، رزە- تائىر سىگايىسى- 5-تىسيح آغاچى- كفایت ائدر- افريقا قىطعه سىينىن اولكە لىينىن- 6-بىرلىكىدە ياپىلان دانس لاردان(رقص)- فانيسى- 7-تهران ا مشهور ساخوللاردان- فارسجا اولورمۇفور-(منفى) عدد- «منچستر يونايتيد» فوتال قروپونون مربى سى- باش (ساج) رنگلرىنىن- 8- اويدورما، تولواما- ايجىمەھ قاپىل اولان بىر شىقى- 9- هر كىمسە نىن وارىدىر= انگىليزلى تصديقى- بعضى وئرلىشلر بو شىوه ايلە يايىنلازىر- قارانىن قارشىسىندا- 10- قابى آستاناسى- زمانە كوراوجلو سو- 11- دويوسو مشهور اولان شىمالىن شهرلىرىنىن- بعضى قدىم آداملار «آنا» يېرىنه يشله وىرل- خفاش- 12- عرب قىمتى بىرىرىنە قارىشمىش «سراي»- فارسلار «ياي» يىن (اوخ) كېشىنە د ئۆزلر- «شولو خوف» وون ايسىنير چاىي (رود)- 13- هالىيودون سون زامانلاردا كى تخلى و دىزىلى فىلم لرىنىن- ايرانىن باتىسىندا ياشىيان قووم لاردان- 14- وتنۋەل اولكە سىينىن باش كىندى- آت بىلە قويارلار قويارلار- 15- آذربايجانىن اسگى و آد ل يم شاعىر لرىنىن.

ساغدان سولان :

- ۱- تبریز چثور سینده بیر کیچیک شهر - بیر مسأله
اطرافیندا مجتهدن نظر آلماق - ۲- اژولیت «ین سوشا یولداشی - یابانجی، غربیه - انگلیز هاواسی -

۳- هله «سل» او لمایب - فارس ادبیاتیندا میوه، حاصل بیل آلامی داش بیهوده دورد انجیل دن بیری - ۴- انگلیز جه بیر شئی بویو ک تمک -

۵- خالق دیلینده کی آللاده - آسیانین دوغوسوندا مشهور تاریخی شهر لردن - ۶- میخک گولو - عقاب - ۷- گوجس وز ایشیق، سوزالتی -

شاعیر «انوری» نین دوغولدوغو شهر - ۸- نازی لارین «چول تولکوسی» آدلانمیش فرمانده لری - قاریشیق «جخنا» - فارسجا «اوی» - ۹- آت سور و سو -

ترسه «رف» - قارادئیل - تربت جام «ین پئلگه لریندن - ۱۰- خمسه ماحالینین بئیوک شهرینین اهالیسی - تور کیه شهر لریندن -

۱۱- باش آشاغی «سو» - دایانا جاقلی - یشمکلرین دادلی سی - ۱۲- شیطانی ضمیر - قار گھیق «چین» - قرآن صندلی سی - ۱۳- تور ک پاراسی - آلمانیانین شهر لریندن - فوت بال عددی - ورق اوپونلاریندان - ۱۴- خانملارین شاشیر ماسی - هله «ایت» او لمایب - قدیم زامانلار دا بیلیجی آداملا دیم دیلر سو اؤونه تیکلین دووار - چوبان سسی -

۱۵- رحمتیلک حیب ساهرين شعر کیتابلاریندان.

